

การผลิตหลังการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น แนวชีวิต เรื่อง “ อาสง ”
POST-PRODUCTION IN DRAMA SHORT FILM TITLED
“ AHONG, ON THE OTHER HAND ”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การผลิตหลังการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น แนวชีวิต เรื่อง “ อาฮง ”
POST-PRODUCTION IN DRAMA SHORT FILM
TITLED “ AHONG, ON THE OTHER HAND ”

นายณัฐพล เนตรนรงค์
Mr.NUTTHAPHON NATENARONG

ภาควิชาศิลปะศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....*Nutthaphon*.....วันที่ *31/๗/๒๕๖1*
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เขมพัทธ์ พัทธวิชญ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์

การผลิตหลังการถ่ายทำภาพยนตร์สั้น แนวชีวิต เรื่อง “ อาฮง ”
POST-PRODUCTION IN DRAMA SHORT FILM TITLED
“ AHONG, ON THE OTHER HAND ”

ชื่อ

นาย ณัฐพล เนตรณรงค์

รหัสประจำตัว

57020349

สาขาวิชา

ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

ภาควิชา

นิเทศศิลป์

คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา

2560

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชมพัทธ์ พิชริวิชญ์

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์ศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้เกิดจากความสนใจส่วนตัวในการลำดับภาพในภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากเรื่องเล่าของแก่งน้ำแห่งหนึ่งในจังหวัดบึงกาฬซึ่งเคยเป็นที่ที่มีศพไหลวน มาติดมากที่สุดในชาวบ้านต่างพากันเชื่อว่า หากหาศพคนที่ตกน้ำเสียชีวิตในแม่น้ำโขงไม่เจอ ให้มารอดักที่แก่งนี้ เพราะศพจะไหลวนที่นี่และไปไหนไม่ได้อีก ในขณะที่เดียวกันจังหวัดบึงกาฬ เป็นจังหวัดใหม่ ไกลปืนเที่ยงที่แม้ว่าพื้นที่จะมีปัญหาความล่าช้าหลังแทรกซึมอยู่ในที่ต่างๆแต่คนในพื้นที่ก็ไม่ได้เดือดร้อนอะไรถึงการขาดหายไป ไม่ว่าจะป็นป้ายบอกทางไม่ครบ ถนนทางเดินขรุขระ หรือ สัญญาณโทรศัพท์ ขาดหายในสถานที่สำคัญ ดังนั้นเมื่อยังไม่เคยมีใครหยิบยกประเด็นสังคมของคนในพื้นที่นี้มาเล่าอย่างจริงจัง ข้าพเจ้าจึงอยากนำประเด็นความเชื่อของคนในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ และความเชื่อของแก่ง อาฮง มาเป็นนัยยะ สำคัญในการดำเนินเรื่องเกี่ยวกับความหวังและความกลัวที่มีต่อพื้นที่ที่ไม่เจริญ

กิตติกรรมประกาศ

ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้นั้นจะไม่สามารถลุล่วงไปได้เลยหากไม่มีผู้สนับสนุนทั้งด้านคำแนะนำ การช่วยเหลือเอื้อเฟื้อต่างๆ และเงินทุนสนับสนุน อันเป็นแรงผลักดันและเป็นประโยชน์ต่อข้าพเจ้าในการผลิตภาพยนตร์สั้นชุดนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณนางสาวสุภาณี ลิ้มโรจน์นุกุล หรือเนตร สำหรับการช่วยเหลือทุกอย่าง และการเป็นผู้กำกับของภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้

ขอขอบคุณนายบุญญพัฒน์ ภูตระกูล หรือปรีน สำหรับการช่วยเหลือทุกอย่าง และการเป็นผู้กำกับภาพของภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้

ขอขอบคุณนายบุญนำ เนตรณรงค์ และนางดวงพร เนตรณรงค์ สำหรับการสนับสนุนทั้งด้านเงินทุนสนับสนุน และทางจิตใจเสมอมา

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชมพัทธ์ พชรวิชัย หรือครูเชม สำหรับการเป็นที่ปรึกษาในการทำศิลปนิพนธ์นี้

ขอขอบคุณบริษัท ไวท์ โลโก้ สตูดิโอ จำกัด ที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนทั้งด้านอุปกรณ์ และคำแนะนำทางด้านการผลิตหลังการถ่ายทำในภาพยนตร์

ณัฐพล เนตรณรงค์
31 พฤษภาคม 2561

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
สารบัญตาราง	จ
บทที่	
1	บทนำ
	ที่มาและความสำคัญของโครงการ
	วัตถุประสงค์ของโครงการ
	ขอบเขตของโครงการ
	ลักษณะของโครงการ
	แนวทางการบรรลุเป้าหมาย
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
2	การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล
	ศึกษาดำเนินงาน ความเชื่อของแก่งอาฮง
	ศึกษาวิถีการดำเนินชีวิตและสังคมในจังหวัดบึงกาฬ
	บันทึกคนที่เคยใช้ชีวิตอยู่ที่บุงคล้าและบทสัมภาษณ์
	ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเมืองกับชนบทในสังคมไทยปัจจุบัน
	ศึกษาจากภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจ
	ศึกษาเทคนิคการลำดับภาพยนตร์แนวชีวิต
3	บทภาพยนตร์
	การพัฒนาบทภาพยนตร์
	โครงเรื่อง (Treatment)

	หน้า
4 ขั้นตอนการทำงาน.....	31
ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	31
ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	42
ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	45
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	54
บรรณานุกรม	54
ภาคผนวก	57
ประวัติผู้วิจัย.....	62

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
4.1	ภาพตัวอย่างของการวางเฟรมในหนัง	43
4.2	ภาพตัวอย่างการ Blockshot ภาพยนตร์เรื่องอาซง	44
4.3	ตัวอย่างการจัดโฟลเดอร์	45
4.4	ภาพการแก้ไขชื่อไฟล์ในโปรแกรม A Better Finder Rename 10	46
4.5	ภาพการตัดหายาบ (Rough Cut) ในโปรแกรม Adobe Premiere Pro CC	46
4.6	ภาพการซิงค์ภาพกับเสียงในโปรแกรม PhuralEyes 4	47
4.7	ภาพการตัดแบบละเอียด (Fine Cut) ในโปรแกรม Adobe Premiere Pro CC.....	48
4.8	ภาพ Workflow การทำ Post-Production.....	49
4.9	ภาพเครื่องมือ Clip Attributes ในโปรแกรม Davinci Resolve.....	49
4.10	ภาพก่อนและหลังการแก้สี (Color Grade)	50

สารบัญตาราง

ภาพที่		หน้า
4.1	เอกสารการคัดเลือกนักแสดงบท “เพ็ญ” (Casting Sheet).....	33
4.2	เอกสารการคัดเลือกนักแสดงบท “มิน” (Casting Sheet).....	34
4.3	เอกสารการคัดเลือกนักแสดงบท “เซษฐ์” (Casting Sheet).....	35
4.4	ตารางการวางแผนการออกกองถ่ายภาพยนตร์.....	36
4.5	ตารางการถ่ายทำ Breakdown Sheet คิวที่ 1.....	37
4.6	ตารางการถ่ายทำ Breakdown Sheet คิวที่ 2.....	38
4.7	ตารางการถ่ายทำ Breakdown Sheet คิวที่ 3.....	39
4.8	ตารางการถ่ายทำ Breakdown Sheet คิวที่ 4.....	40
4.9	ตารางการถ่ายทำ Breakdown Sheet คิวที่ 5.....	41

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ความท้าทายของหนังเรื่องนี้คือ เรื่องราวที่เกิดขึ้นที่จังหวัดบึงกาฬ ความเชื่อเรื่องแก่งอางทั้งหมดเป็นเพียงภาพสะท้อนของสังคมที่กำลังเป็นอยู่ ซึ่งทำให้การลำดับภาพไม่ใช่แค่การบอกเล่าเรื่องราวและอารมณ์ที่ เกิดขึ้นในหนัง แต่มันยังต้องทำหน้าที่ตั้งคำถามให้ผู้ชมขบคิด ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์กับความเป็นจริง

ผมมีแนวคิดที่ ภาพยนตร์เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่มีขึ้นเพื่อสื่อสารอะไรบางอย่าง โดยที่วัตถุประสงค์ไม่ควรตายตัว เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ผมอยากนำแนวคิดนี้ไปใช้กับการลำดับภาพ เพื่อให้เกิดแนวทางใหม่ๆ เนื่องจากภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ถูกแบ่งออกเป็น 2 บริบท ซึ่งมีอารมณ์ที่แตกต่างกัน และอาจจะใช้วิธีการตัดที่ไม่เหมือนกันเพื่อบอกเรื่องราวความรู้สึกนั้นๆ

ภาพยนตร์นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับเด็กสาวอายุสิบเจ็ดปีที่ใช้ชีวิตตัวคนเดียวดูแลรีสอร์ทในจังหวัดบึงกาฬ เนื่องจากอุบัติเหตุจากการจมน้ำเสียชีวิตของผู้เป็นแม่ในแม่น้ำโขง ทำให้ช่วงเวลานั้นเธอต้องดูแลธุรกิจของครอบครัว และติดตามความคืบหน้าของคดีไปพร้อมๆกัน หลายเดือนผ่านไปเจ้าหน้าที่ยังหาศพผู้เสียชีวิตไม่พบ เด็กสาวไม่สามารถทนรอคอยการทำงานจากเจ้าหน้าที่อีกต่อไปได้ เธอจึงตัดสินใจออกตามหาศพด้วยตัวเอง โดยใช้ความเชื่อจาก แก่งอางที่เหลืออยู่มาเป็นเดิมพัน

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. สร้างความบันเทิงในรูปแบบของภาพยนตร์สั้น ชีวิต
2. เพื่อให้ผู้ชมได้ขบคิดเกี่ยวกับรูปแบบของความเชื่อในแง่มุมต่างๆ
3. เพื่อการผลิตหลังการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นได้ครบถ้วนสมบูรณ์

ขอบเขตของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนว ดราม่า ความยาวประมาณ 30 นาที ถ่ายทำและลำดับภาพด้วยระบบดิจิทัลในอัตราส่วน 16:9 / 1920x1080 ความละเอียด 1080P

ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนว ชีวิต มีการดำเนินเรื่องที่เปรียบเปรยถึงสองบริบท ที่มีความคิดความเชื่อแตกต่างกัน โดยบริบทแรกจะเป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างตัวเจ้าหน้าที่กับคนในพื้นที่ และบริบทที่สองเป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างคนดูหนังเรื่องนี้กับคนในพื้นที่เอง เพื่อให้เรื่องนำไปสู่การตั้งคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความเชื่อของบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกันของคนในสังคม เน้นด้านการลำดับภาพ เสียง และการแก้ไข

วิธีดำเนินงาน

1.PRE-PRODUCTION

- 1.1 ศึกษาประเด็นทางสังคมที่สนใจ
- 1.2 รวบรวมข้อมูลที่ศึกษาไว้มาเขียนบทภาพยนตร์ และปรับปรุงบทภาพยนตร์
- 1.3 ค้นหาตัวอย่างหรือแรงบันดาลใจของ Mood and Tone , โครงสร้างของการเล่าเรื่อง , Sound ให้เข้ากับบทภาพยนตร์
- 1.4 ศึกษาความคิด ความเชื่อ และวิถีการใช้ชีวิตของคนในจังหวัดบึงกาฬ
- 1.5 ค้นหาและคัดเลือกนักแสดงให้ตรงกับบทบาทตัวละครในเรื่อง
- 1.6 จัดทำงบประมาณและวางแผนระยะเวลาการถ่ายทำ
- 1.7 สำรองสถานที่สำหรับการถ่ายทำ และติดต่อสถานที่ขอถ่ายทำ
- 1.8 จัดเตรียม Shooting Script เพื่อวางแผนการถ่ายทำ
- 1.9 Block shot Location และตรวจสอบความพร้อมในการติดตั้งไฟหรืออุปกรณ์การถ่ายทำที่ใช้ให้ชัดเจน
- 1.10 เวิร์คชอปการแสดงก่อนถ่ายทำจริง
- 1.11 จัดตารางการถ่ายทำ และ เตรียมเอกสารการถ่ายทำให้พร้อม รวมถึงตรวจสอบความเรียบร้อยของอุปกรณ์ทุกอย่างก่อนเดินทางไปถ่ายทำที่ จ.บึงกาฬ

2.PRODUCTION

- 2.1 เตรียมอุปกรณ์การถ่ายทำ
- 2.2 ถ่ายทำภาพยนตร์สั้น

3.POST-PRODUCTION

- 3.1 ลำดับภาพแบบหยาบ เรียงตามลำดับเหตุการณ์
- 3.2 ลำดับภาพละเอียดตามรูปแบบการนำเสนอของภาพยนตร์
- 3.3 มิกซาวนด์และใส่เสียงเพื่อให้เข้ากับการลำดับเหตุการณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากเนื้อหาของภาพยนตร์เรื่องนี้ ต้องถูกเล่าผ่านความเชื่อของแก่นน้ำอาสง จ.บึงกาฬ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นจริงสมัยอดีตกาล แต่ยังคงถูกส่งผ่านต่อจนกลายเป็นความคิดของผู้คนที่อยู่บริเวณนั้น เหตุการณ์ที่ว่าจึงถูกปรุงแต่งและนำมาซึ่งเรื่องราวความลึกลับในการตัดสินใจออกไปตาม หาดศพแม่ตัวเอง โดยมีอุปสรรคเป็นเพียงแค่ลมปากของคน

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงมีความจำเป็นต้องค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับตำนานความเชื่อของแก่น อาสงวิถี การดำเนินชีวิตและทัศนคติที่คนบึงกาฬมีต่อพื้นที่สังคมของตนเอง มีการสัมภาษณ์และลงพื้นที่จริงประกอบไปพร้อมๆกับการหาข้อมูลเขียนบท โดยเราแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วนดังนี้ คือ

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพื่อการเขียนบทภาพยนตร์
2. ศึกษาภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับวิถีชีวิต ความเชื่อ
3. ศึกษาเทคนิคการลำดับภาพในภาพยนตร์แนวชีวิตที่มีการเล่าเรื่องลึกลับแต่เรียบง่าย

1.ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพื่อการเขียนบทภาพยนตร์

1.1 ศึกษาตำนาน ความเชื่อของแก่งอาง

1.1.1 ตำนานบ้านอาง

ชาวบ้านอาง เป็นกลุ่มลาวพวนที่อพยพโยกย้ายข้ามน้ำโขงมาจากบ้านนาเยีย เมืองห่อ เมืองโฮง จากแถบบ้านสองคอน บ.กล้วย ในบริเวณฮุนน้ำง้ายบ แถบเมืองหมอกเมืองเชียงแสน เมืองเชียงรุ่ง เมืองเชียงตุง เมืองเชียงคำ และเมืองต่าง ๆ ตำบลลำแม่น้ำโขง และลำน้ำซัน จากแขวงบริคำไชยประเทศลาวในปัจจุบัน เมื่อประมาณปีพ.ศ. 2377 ครอบครัวของท้าวคำพา ลูกชายของเจ้าเมืองหมอก (ประเทศลาว) ได้อพยพข้ามแม่น้ำโขงมาตั้งถิ่นฐานอยู่บริเวณแก่งอาง ติดกับปากห้วยอางในปัจจุบัน เพราะเห็นว่าบริเวณนี้มีพืชพันธุ์ธัญญาหารอุดมสมบูรณ์ มีแหล่งน้ำ มีปลา ชุกชุม และมีพื้นที่ราบลุ่ม เหมาะแก่การเพาะปลูกพืชไร่พืชสวนและการทำนา ต่อมาเมื่อมีญาติพี่น้องเดินทางกันมาอยู่มากขึ้น จึงตั้งหมู่บ้านชื่อว่า “บ้านอาง” โดยสันนิษฐานว่าคงจะเรียกชื่อบ้านตามแหล่งที่อยู่เดิม

ชาวบ้านอาง ประกอบอาชีพสำคัญคือ การทำสวนยางพาราและนาข้าว มีการปลูกยางพารามากถึง 95 % ของประชากรในหมู่บ้านทั้งหมด แต่ก่อนชาวบ้านจะทำนาและปลูกมันสำปะหลัง แต่ปัจจุบันเหลือเพียงยางพาราและข้าว หมู่บ้านแห่งนี้จึงถือว่ามีเศรษฐกิจที่ดีมากอีกแห่งหนึ่ง และมีอาชีพประมงควบคู่ไปด้วย หมู่บ้านตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำโขง มีจุดเด่นคือ มีก้อนหินขนาดใหญ่วางระเกะระกะอยู่บริเวณทั่วไปบริเวณวัดอาง ซึ่งเป็นวัดประจำหมู่บ้าน มีเพียงแห่งเดียวในเขตริมโขงแห่งนี้นับตั้งแต่แม่น้ำโขงวกเข้าเขตภาคอีสานของไทยที่มีระยะทางกว่าเจ็ดร้อยกิโลเมตร

1.1.2 แก่งอาง เมืองหลวงแห่งพญานาค

บริเวณแก่งอาง นับเป็นจุดที่ลึกที่สุดของแม่น้ำโขง ด้วยเป็นช่วงที่แม่น้ำโขงไหลและตีโค้งเป็นเว้งกว้าง ก่อนที่จะไหลตรงเป็นช่องแคบทำให้น้ำไหลตื้น รวมถึงเป็นบริเวณที่ลำน้ำสาขาหลายแห่ง ไหลลงลงมาเช่น ปากน้ำฮ่าง ปากห้วยเต่า จึงทำให้กระแสน้ำแรงมากขึ้น ก่อนที่จะไหลเข้าช่วงที่แม่น้ำโขงเริ่มกว้างขึ้น และมีดอนอยู่ห่างออกไปประมาณ 1 กิโลเมตร ทำหน้าที่ชะลอกระแสน้ำที่ไหลหลากมา ประกอบกับสภาพนิเวศใต้น้ำที่มีความลึกมากถึง 200 เมตรและเป็นโพรงถ้ำขนาดใหญ่ จึงทำให้เกิดกระแสน้ำวนเป็นวงกว้าง เศษซากไม้ต่างๆ ที่ไหลมากับแม่น้ำโขง จึงลอยวนมาติดอยู่บริเวณนี้เป็นจำนวนมาก ชาวบ้านเล่าว่า หากมีคนตายบริเวณทางตอนเหนือของน้ำ ก็ต้องมารอรับศพบริเวณนี้ได้เลย พอถึงฤดูแล้ง น้ำลดลง แก่งหินขนาดใหญ่ต่างๆ ก็จะโผล่พ้นน้ำขึ้นมา แต่ไม่สามารถที่จะเดินข้ามไปยังฝั่งทางประเทศลาวได้ เพราะน้ำที่ลึกมากนั่นเอง รวมถึงบริเวณแก่งอางมีความประหลาดอีกประการคือ ศพจะไหลไม่พ้นแก่งอาง เมื่อมีคนหรือศพตกลงในแม่น้ำโขงเหนือแก่งอางไม่ว่าที่ใด ถ้าหาศพไม่พบจะหาพบได้ที่นี้ คือแก่งอาง

ไพรินทร์ เสาะสาย. ตำนานพญานาค [ออนไลน์], สืบค้น 12 พฤศจิกายน 2560.

เข้าถึงได้จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/okj/2011/11/14/entry-2>.

1.1.3 การเปลี่ยนแปลงสำคัญ

พอเขียนแล้วว่า ระยะสิบปีที่ผ่านมาแม่น้ำโขงเปลี่ยนแปลงไปมาก สังเกตจากคนหาปลา ก็จับปลาได้น้อยลง แต่ก็ยังคงใช้เงินเท่าเดิมในการซื้อปลา คือ วันละ 20,000 บาท แต่ซื้อปลาได้เพียง 50 กิโลกรัมเท่านั้น กระแสน้ำไหลแรงเชี่ยวกรากมากขึ้นกว่าเดิมในช่วงน้ำหลาก ส่วนหน้าแล้ง น้ำก็แห้งลงมากผิดปกติ โดยเฉพาะบริเวณแก่งอาฮงนี่ก้อนหินที่ไม่เคยเห็นมาก่อน ก็ปรากฏให้เห็นในฤดูแล้ง กระแสน้ำเปลี่ยนทิศทางไปมาก และคิดว่า สภาพระบบนิเวศที่เปลี่ยนไป ทำให้ปลาหนีไปหมด นอกจากนี้ในอดีตบริเวณแก่งอาฮงนี้ เคยมีปลาบึกชุกชุมมาก แต่ปัจจุบันนี้หายไปแล้ว เพราะว่าช่วงสงครามทหารลาวได้มีการระเบิดแม่น้ำโขง จึงทำให้ปลาบึกหายไป

นี่คือความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นแล้วกับ วิถีชีวิตของคนหาปลาและความเชื่อของคนแถบนี้ ที่วิถีชีวิตและความเชื่อของคนน้ำโขงกำลังเผชิญกับกระแสการพัฒนาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ในอนาคตข้างหน้า ปลา แก่งอาฮง และบั้งไฟพญานาค ก็อาจจะเป็นเพียงตำนานเล่าให้ลูกหลานฟังก็เป็นได้ หากแม่น้ำโขงได้ถูกพัฒนาอย่างเต็มขั้นต่อไป²

ศึกษาวิถีการดำเนินชีวิตและสังคมในจังหวัดบึงกาฬ

การเกษตร

จังหวัดบึงกาฬมีพื้นที่พืชไร่ที่นิยมปลูกคือมันสำปะหลังและยางพาราซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร เพราะมีผลผลิตต่อไร่สูงและมีราคาน่าสนใจแก่การเพาะปลูก ส่วนพืชไร่อื่นๆ เกษตรกรจะปลูกแซมตามแปลงพาราที่ยังไม่ได้ขนาดการกรีดยังสามารถสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรได้ในระหว่างช่วงรอกรีดยัง

ความมั่นคงชายแดน

จังหวัดบึงกาฬ มีสภาพภูมิศาสตร์ที่มีลักษณะพื้นที่เรียว ยาวตามลำน้ำโขง ซึ่งเป็นเส้นกั้นพรมแดนระหว่าง ประเทศไทย และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความยาวของชายแดนประมาณ 120 กิโลเมตร ในพื้นที่ 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอปากคาด อำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอบุ่งคล้า และอำเภอบึงโขงหลง

²เขียน นิกรเทพ. สะท้อนแม่น้ำโขง นิเวศวัฒนธรรมและการเปลี่ยนแปลง [ออนไลน์],

สืบค้น 12 พฤศจิกายน 2560. เข้าถึงได้จาก <https://mgronline.com/daily/detail/9600000006492>.

³เทิดไถ่ คำตัน. แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ 4 ปี ตั้งแต่ปี 2557-2560 [ออนไลน์],

สืบค้น 12 พฤศจิกายน 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFOCENTER11/DRAWER016/>

อาชญากรรม

ปัญหาอาชญากรรมของจังหวัดบึงกาฬเพิ่มสูงขึ้น โดยคดีที่รัฐ เป็นผู้เสียหายเป็นประเภท ความผิดที่มีการรับแจ้งมากที่สุดอันดับแรก คดีค้ายาเสพติด อาวุธปืน (ชาวบ้านหลายคนมีการพกอาวุธ ผิดกฎหมายเป็นจำนวนมาก) การพนัน การค้ายาเสพติด รองลงมา คือ คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ซึ่งการกระทำ ความผิดในแต่ละประเภทยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี

การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน

จังหวัดบึงกาฬมีพรมแดนติดกับเมืองปากซัน แขวงบอลิคำไซ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน ประชาชนทั้งสองฝั่งมีการเดินทาง ไปด้วยกันเพื่อค้าขายและท่องเที่ยวอยู่เป็นประจำ

สภาพปัญหาของแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดบึงกาฬ

- (1) สถานที่ท่องเที่ยวไม่ได้รับการปรับปรุงพัฒนามานานจึงมีสภาพเสื่อมโทรม
- (2) การเข้าถึงลำบาก ถนนเข้าแหล่งท่องเที่ยวชำรุดเป็นหลุม เป็นบ่อ
- (3) ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ที่จอดรถยนต์ ห้องน้ำ/สุขา
- (4) ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี นักท่องเที่ยวยังไม่รู้จักจังหวัดบึงกาฬ อย่างทั่วถึง⁴

บันทึกคนที่เคยใช้ชีวิตอยู่ที่บุงคล้าและบทสัมภาษณ์

บันทึกจากหลักสี่ กรุงเทพ - บุงคล้า อำเภอบึงกาฬ

กว่า 800 กิโลเมตรที่ผ่านมากับเวลาเจ็ดวันเต็ม ไม่ทำให้วันที่แปดในการเดินทางรู้สึกอ่อนเพลียเพลียแรงเลย เข้าวันนี้ผมแวะซื้อหมูปิ้งข้าวเหนียว แล้วรักษาเส้นทางเดิมสาย 212 เพื่อจะไปดูแม่น้ำโขงที่อำเภอบุงคล้า เดิมทีรู้แต่ว่าบุงคล้าเป็นอำเภอเล็กๆ ริมแม่น้ำโขง แต่ก็ยังไม่เคยได้เข้าไป และยังนึกสภาพไม่ออกจริงๆ ว่าที่นั่นเป็นอย่างไร มีเพียงชาวบ้านบอกเพียงว่า อำเภอนี้อยู่ห่างจากบ้านแพงไปอีกราว 60 กิโลเมตร พร้อมกับกำชับกับผมว่า อย่าปั่นเลยนะ เนื่องจากที่บุงคล้ามันดูจะเหมือนหมู่บ้านมากกว่าอำเภอ ตลอดเส้นทางในช่วงเช้านี้ถนนร้อนทั้งสองข้างทาง ผมแวะซังกาแฟสดอีกครั้งกลางทาง ต็มทั้งกาแฟเต็มทั้งบรรยากาศที่ตระเข็บจังหวัดบึงกาฬ ถนนตลอดแนวจากบ้านแพงคล้ายจะออกแบบเป็นเหมือนคันดินสูง เพื่อรองรับอุทกภัยสำหรับเมืองริมแม่น้ำใหญ่ สองข้างทางที่เคยเห็นเป็นใบยาสูบก็จะเริ่มเปลี่ยนเป็นต้นกล้วยมากขึ้น ผมปั่นสบายๆ มาถึงบุงคล้าตั้งแต่ยังไม่เที่ยงวัน ได้ที่พักริมบ้านหลังเล็กๆ ตัดริมแม่น้ำโขง พร้อมด้วยระเบียงกับโต๊ะไม้ยาวที่มองเห็น

⁴ นรารักษ์ สุวิทย์. แผนงานโครงการยุทธศาสตร์บึงกาฬปี 60 [ออนไลน์], สืบค้น 12 พฤศจิกายน 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.oic.go.th/FILEWEB/CAIDJIDKMOSEO/DRAWER016/GENERAL>

กระแสน้ำ และฝั่งลาวได้อย่างชัดเจน เป็นจริงตามที่คนบ้านแพงบอก ที่บุงคล้านี้เป็นอำเภอเล็ก มีสี่แยกหลักเพียงแยกเดียว ไม่มีร้านค้าตลาดที่เป็นของฝรั่งแต่อย่างใด เมื่อเทียบกับบ้านแพงแล้วที่นี่เจริญน้อยกว่ามากๆ ทั้งที่บุงคล้าห่างจากตัวเมืองบึงกาฬเพียงไม่ถึง 50 กิโลเมตร แต่ที่นี่คือที่ที่ผมประทับใจที่สุด ความสวยงามริมโขงที่มีสายน้ำ และวิถีชีวิตชนบทอย่างแท้จริง ชาวบุงคล้าดำเนินชีวิตประจำวันโดยไม่สนใจนักเดินทางท่องเที่ยวอย่างผม มีร้านค้าไม่มาก และมีร้านอาหารอยู่เพียงไม่กี่ร้านในตลาดให้ฝากท้อง ผมโยนเสื้อผ้านลงในเครื่องซักแบบหยอดเหรียญ แล้วนั่งมองดูผู้คนใช้ชีวิตยามบ่ายอย่างมีความสุขชีวิตที่นี่เชื่องช้า แต่เต็มไปด้วยรอยยิ้มและไมตรี เย็นย่ำนี้ผมนั่งจิบเบียร์ไทยเย็นๆ อยู่ริมฝั่งโขงมองดูแม่น้ำสายใหญ่ไหลเอื่อยๆ จนสิ้นแสงสุดท้ายของวัน ผมเลือกที่จะปิดการเดินทางที่อำเภอบุงคล้า เมืองแห่งความสุขเล็กๆ ริมแม่น้ำโขง ในวันหนึ่งที่มีการไมตรี เย็นย่ำนี้ผมนั่งจิบเบียร์ไทยเย็นๆ อยู่ริมฝั่งโขงมองดูแม่น้ำสายใหญ่ไหลเอื่อยๆ จนสิ้นแสงสุดท้ายของวัน ในวันหนึ่งที่มีการท่องเที่ยวขยับเข้ามา คงเป็นการยากที่แหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้จะยังคงรักษาวิถีปฏิบัติแบบเดิมนั้นไว้ได้ ซึ่งนั่นจะเป็นเรื่องน่าเสียดายมาก ผมรอนแรมออกจากเมืองใหญ่มาหลายวัน ได้พบปะผู้คนมากหน้าหลายตา ได้สัมผัสธรรมชาติที่ยิ่งใหญ่ ได้อยู่กับตัวเอง และได้เรียนรู้ว่าเราเพียงเห็นดีเห็นงามบนความทุกข์ แต่ยังมีคนอีกมากที่ความเห็นดีเห็นงามคือชีวิตทั้งชีวิต สำหรับนักจักรยานทั้งหลาย การออกเดินทางไกลไม่ใช่เรื่องเหนือปากว่าแรง และอาจไม่ใช่บททดสอบใดๆ เลย แต่นี่คือบทเรียนบทหนึ่งที่จะได้เรียนรู้ถึงคุณค่าของการใช้ชีวิต ระยะทางไกลมิได้พิสูจน์กำลังวังชา แต่พิสูจน์จิตใจที่มุ่งมั่นบนความเหนื่อยล้า ความภาคภูมิใจที่ได้คือแรงบันดาลใจสำหรับการเดินทางครั้งใหม่ต่อไป และแม้ผมจะร้อยเรียงคำบอกเล่าอีกกี่พันก็เหมือนตัวอักษร ก็ไม่อาจบรรยายได้เท่ากับสักกิโลเมตรเดียวที่ได้เดินทางด้วยตัวเอง⁵

สัมภาษณ์ คนอำเภอบุงคล้า วันที่ 5 กันยายน 2017

โดยส่วนใหญ่แล้วคนที่นี่ถ้าไม่ได้เป็นราชการหรือทำงานประจำ อาชีพที่พวกเขาชอบทำคือ ปลูกยาพารา แล้วเอาไปขาย ได้ราคายกก้อนโลละ 40 บาท ยางแผ่น 80-100 บาท ก็ทำให้เราสามารถมีกินมีใช้ไปได้ทั้งวันแล้ว โดยที่ไม่จำเป็นต้องทำอะไรนอกจากปลูกยางขายอย่างเดียว อันที่จริงที่นี่เศรษฐกิจดี บุคลากรน้อย ทรัพยากรก็มาก ดินอุดมสมบูรณ์ ทุกคนใช้ชีวิตได้เรื่อยๆ ไม่เร่งรีบอะไร ดั่งนั้นชีวิตประจำวันวันที่เราจะเห็นได้ในคนส่วนใหญ่ที่มีที่ดินเป็นของตัวเองคือ ตื่นเช้ามากรีดยาง พอเสร็จก็หาอะไรมาทำอาหาร และสุดท้ายก็ตกเบ็ด หาปลา มันเรียบง่ายมาก อย่างช่วงหน้าฝนอาจกรีดยางไม่ค่อยได้ ก็ต้องมากกรีดยางตอนกลางวัน เพราะส่วนใหญ่เขาจะกรีดยาง ตีสองถึงตีห้า ส่วนหน้า

⁵ณรงค์ จันทร์ห้วย. หลักสี่ กรุงเทพฯ – บุงคล้า จังหวัดบึงกาฬ [ออนไลน์], สืบค้น 13 พฤศจิกายน 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaimtb.com/forum/viewtopic.php?f=587&t=1419284>.

หนาวน้ำยางออกดีก็กรีดได้ปกติเลย อุปกรณ์ที่ใช้กรีดยางก็มีไม่กี่อย่างคือไฟ ยางกันยุง ผ้าคลุมหรือถ้าหลายๆบ้านที่เราเห็นจะมีฟาร์มควายที่พวกเขาเลี้ยงกันอยู่ ก็แสดงว่าพวกเขาเลี้ยงเพื่อแค่เอาไปขาย บางบ้านไม่ได้ขายก็เลี้ยงไว้เป็นเพื่อนก็มี แล้วที่ถามว่าคนที่นี้มีความเชื่ออะไรที่เป็นประเพณีหรือติดเป็นนิสัย คงเป็นวันขึ้น 15 ค่ำแหละ พวกเราจะไม่ใช่ควายไถนา ไม่ใช่แรงงานสัตว์ จะถือน้ำบ้าน เพราะถ้าทำอะไรไม่ดีอาจเกิดเรื่องร้ายได้⁶

ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเมืองกับชนบทในสังคมไทยปัจจุบัน

เมืองกับชนบทในกระแสการเปลี่ยนแปลงสังคมไทยในภาวะกลับตาลปัตร

ท่ามกลางกระแสความขัดแย้งทางการเมืองที่รุนแรงขึ้นเรื่อยๆ เช่นนี้ ประเด็นหนึ่งซึ่งเป็นที่พูดถึงจนกลายเป็นประเด็นร้อนแรงบนโลกโซเชียลคือเรื่องความแตกต่างระหว่างชนบท กับคนเมือง คนเมืองจำนวนมากยังมีภาพลักษณ์ต่อคนชนบท ว่าเป็นผู้ยากจน ด้อยโอกาส ด้อยการศึกษา และ “ขาดความรู้เรื่องประชาธิปไตย” เสียงของพวกเขาจึงเป็นสิ่งที่ด้อยคุณภาพ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าตกใจอย่างยิ่งในสังคมประชาธิปไตยเช่นนี้ ในบทความชิ้นนี้ ผู้เขียนจึงต้องการท้าทายทัศนคติดังกล่าว และฉายภาพชนบทที่เปลี่ยนแปลงไปท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์

เหตุใดเราจึงรู้ว่าเราเป็นคนเมือง ตามความเข้าใจพื้นฐานของเรา ตัวชี้วัดความเป็นเมือง อาจอิงอยู่กับชุมชนที่มีตึกสูง แหล่งอุตสาหกรรม หรือเทคโนโลยีอันทันสมัย แต่ในกระแสโลกาภิวัตน์ที่การไหลเวียนของทุนและเทคโนโลยีเป็นไปอย่างง่ายดายเช่นทุกวันนี้ การใช้เกณฑ์ทางกายภาพอันตายตัวมาเป็นมาตรวัดตัดสินความเป็นเมืองอาจทำได้ยาก และมีความลึกลับได้ง่าย สุดท้ายสิ่งที่คนเมืองพอจะทำได้เพื่อที่จะบ่งบอกความเป็นเมืองก็คือการใช้พรมแดนทางความคิดหรือมโนภาพที่แตกต่างชัดเจนระหว่างเมืองกับชนบทมาเป็นตัวตัดสิน โดยอาจอิงอยู่กับมิติทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมือง คนเมืองจึงพร่ำบอกตัวเองว่ามีคนจำนวนหนึ่งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมือนเรา มีวิถีชีวิต และความคิดที่แตกต่างจากเรา ซึ่งส่วนมากมักจะเป็นไปในเชิงที่ด้อยกว่า นั่นคือชนบท ชนบทจึงเปรียบเสมือนส่วนที่ไม่ถูกนับให้เป็นส่วนของเมือง หรืออาจจะกล่าว ภาวะเมืองจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีเส้นแบ่งที่ชัดเจนเพื่อบ่งบอกว่าอะไรไม่ใช่เมือง หรืออะไรเป็นชนบทนั่นเอง นอกจากนี้เส้นพรมแดนทางความคิดดังกล่าวยังเป็นตัวกำหนดวิถีชีวิต หรืออัตลักษณ์ของคนเมืองกับคนชนบทที่ควรจะเป็นในสังคมไทยอีกด้วย

⁶ สัมภาษณ์ เชษฐ์ บุญเถา, คนขับสามล้อ อำเภอบึงคล้า, 6 กันยายน 2560.

เมื่อเป็นเช่นนี้เราจึงอาจสรุปได้ว่าเส้นแบ่งระหว่างเมืองกับชนบทกำลังจะค่อยเลือนรางลงไป เพราะชนบทกำลังไล่ตามเมืองเข้ามาทุกขณะ แต่นั่นเป็นเพียงการสรุปที่ถูกต้องเพียงครั้งเดียวเท่านั้น

เพราะนอกจากชนบทจะมีรูปแบบความเป็นเมืองมากยิ่งขึ้นแล้ว สิ่งที่ทำให้สังคมไทยกลับตาลปัตร คือการที่เมืองเองได้ย้อนกลับไปไม่มีชีวิต และเชิดชูคุณค่าแบบชนบทด้วยเช่นกัน⁷

วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการนำข้อมูลมาใช้

ข้อมูลจากการศึกษาด้านความเชื่อของแก่งอาฮง

ตำนานบ้านอาฮง

ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ใกล้เคียงแก่งอาฮงสามารถนำไปเป็นแบบแผนหรือลูกเล่นที่ใช้ในการเดินทางของตัวละครซึ่งบริเวณแก่งนั้นจะมีวัดแห่งเดียวประจำหมู่บ้านแต่ระยะทางไกล

แก่งอาฮงเมืองหลวงแห่งพญานาค

ข้อมูลตำนานที่ใช้ในการดำเนินเรื่องเกี่ยวกับความเชื่อของตัวละครเป็นหลัก ผู้เขียนสามารถหยิบจับข้อมูลบางอย่างมาสร้างบรรยากาศในหนังได้ นอกเหนือจากคนตายเช่น ซากเศษไม้ที่ไหลมากองติด หรือภาพแก่งหินที่จะปรากฏขึ้นในหน้าแล้ง

การเปลี่ยนแปลงสำคัญ

แสดงให้เห็นถึงสภาพการเปลี่ยนแปลงจากที่แต่ก่อนเคยอุดมสมบูรณ์ แต่นี้ที่นี้กลับถูกลดทอนอะไรหลายๆอย่างลงไม่ว่าจะระบบนิเวศหรือผลกระทบจากกระแสน้ำหลากที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ปัญหาเหล่านี้จึงช่วยตอกย้ำถึงภาพปัจจุบันที่ไม่สู้ดีของเมืองบึงกาฬ

ข้อมูลจากการศึกษาวิถีการดำเนินชีวิตและสังคมในจังหวัดบึงกาฬ

การเกษตร

นำข้อมูลไปใช้วิเคราะห์ในการประกอบอาชีพของตัวละครที่อยู่ในจังหวัดบึงกาฬ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการใช้ชีวิตที่ไม่ได้เร่งรีบอย่างที่สภาพแวดล้อมเป็น

ความมั่นคงชายแดน

นอกเหนือจากการเป็นจังหวัดอยู่ติดกับ เพื่อบ้านลาว บึงกาฬยังเป็นแหล่งซื้อสินค้าอีกที่ ที่คนลาวจะชอบข้ามเรือมาจับจ่ายใช้สอยซื้อของไปขาย จึงทำให้สองพื้นที่นี้เกิดความสัมพันธ์กันและมีความเชื่ออะไรบางอย่างคล้าย ข้อมูลนี้สามารถนำไปต่อยอดเรื่องราวของตัวละครต่อได้อย่างมีเอกลักษณ์ชัดเจน

⁷จักรกริช สังขมณี, “ย้อนคิดว่าด้วยชีวิตทางการเมืองของชาวบ้าน: การเมืองในชนบทที่มากกว่าการเลือกตั้ง และขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคม,” วารสารสังคมวิทยามานุษยวิทยา 30, ฉบับที่ 2 (สิงหาคม 2558) : 27-28

อาชญากรรม

ข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่าตัวจังหวัดมีอันตรายหลายอย่างแอบแฝงอยู่ แม้จะเป็นเมืองที่ดูเรียบง่ายแต่ก็ซ่อนไปด้วยปัญหาสังคมที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของตัวละคร

การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน

ทราบถึงปัญหาสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดบึงกาฬที่เราสามารถนำมาเป็นปมแอบแฝงแสดงถึงสถานะความไกลปืนเที่ยงของจังหวัดนี้ได้จริงๆ

ข้อมูลบทสัมภาษณ์ของคนในพื้นที่อำเภอบุงคล้าหรือใช้ชีวิตอยู่ที่นั่น

บันทึกจากหลักสี่ กรุงเทพ-บุงคล้า อำเภอ บึงกาฬ

สภาพบรรยากาศและความเป็นชนบทที่แท้จริงของบุงคล้าทำให้เราเลือกที่นี่มาเป็นโลเคชั่นหลักในการถ่าย โดยมีเนื้อหาประกอบหลักที่สามารถนำไปใช้กับบทภาพยนตร์ได้

บทสัมภาษณ์คนบุงคล้า

ข้อมูลเหล่านี้สามารถไปประยุกต์เป็นคาแรกเตอร์ตัวละครและใช้สร้างแอกชั่นในหนัง

ข้อมูลศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเมืองกับชนบทในสังคมไทยปัจจุบัน

อันที่จริงบทวิเคราะห์ความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไปของชนบท ได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคนสองกลุ่มนี้ออกมา และกล่าวถึงมุมมองของคนทั่วไปที่มักคิดว่าพื้นที่ไม่เจริญจะนำมาซึ่งปัญหาความยากลำบากหรือทุกข์ทรมาน แสดงให้เห็นถึงภาพการดิ้นรนต่อสู้ของคนในสังคมบท หรือภาพของชนบทจะต้องยากจน ด้อยโอกาสทางการศึกษา และขาดการเชื่อมโยงกับเทคโนโลยี แต่แท้จริงแล้ว ความล้ำหลังเหล่านี้กลับไม่ใช่ภาพในปัจจุบันที่เราจะพบเห็นได้อีกต่อไป และความยากลำบากดังกล่าวก็ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นกับสังคมชนบทด้วยกัน หากแต่พบในสังคมที่เจริญแล้วเสียมากกว่า รวมถึงคนเมืองเองก็ไม่ใช่ว่าแปลกแตกต่างจากคนชนบทเสมอไปคล้ายแต่ก่อน เพราะเมื่อสองสังคมนี้มาอยู่ร่วมกัน เราจะเริ่มเห็นวาระเส้นแบ่งๆบางๆค่อยๆถูกทำลายลง ข้อมูลเหล่านี้จึงเป็นการเพิ่มน้ำหนักเพื่อให้รับกับบทหนังที่จำเป็นต้องถ่ายทอดถึงการมาของผู้ที่อยู่นอกพื้นที่ และเห็นความล้ำหลังบางอย่างที่ไม่ใช่รูปแบบชัดเจนอย่างที่เคยเป็น

2. ศึกษาจากภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับวิถีชีวิต และความเชื่อ

2.1 ภาพยนตร์เรื่อง Wonderful Town

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้พูดถึงพื้นที่ที่เคยเกิดโศกนาฏกรรม คลื่นยักษ์ซินามิที่อำเภอตะกั่วป่า จ.พังงา แต่กลับไม่เคยให้เห็นภาพเหตุการณ์จริงเลย ทำให้บรรยากาศในหนังมีความเรียบง่ายแต่แฝงไปด้วยความโศกเศร้าของผู้คน ตัวหนังมีการลำดับภาพแบบตามเวลาจริง (Linear Narrative) เรียบง่าย และมีช่องว่างเยอะ แต่กลับบอวลไปด้วยความอึดอัด ความดำมืดที่ซ่อนอยู่ในจิตใจของตัวละครแทน ตัวหนังถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน

ในส่วนแรกความรักของตน สถาปนิกหนุ่มที่เข้ามาคุมงานซ่อมแซมริสอร์ทกับนา หญิงสาวที่ดูแลกิจการโรงแรมเก่าๆในเมืองกำลังผลิบาน แสงสดใส เสียงเพลงประกอบมีความฟังสบายหู ภูมิความหวัง แต่ในช่วงครึ่งหลังของหนังกลับเปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมือ บรรยากาศในหนังมีความมืดหม่น ดนตรีประกอบชวนอึดอัด และทำลายความหวังของคนดูไม่เหลือซาก

3. ศึกษาเทคนิคการลำดับภาพยนตร์แนวชีวิตที่มีการเล่าเรื่องลึกลับแต่เรียบง่าย

3.1 ศึกษาเทคนิคการลำดับภาพแบบสำนึกนิยม (Realism)

3.1.1 ภาพยนตร์แนวสำนึกนิยม (Realism)¹

ภาพยนตร์สำนึกนิยมเน้นการนำเสนอความจริงเป็นหลัก โดยใช้เทคนิคของภาพยนตร์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ในบางครั้งหนังเรียลลิสต์พยายามถ่ายทำให้อุบายกระด้าง เกือบหรือหลีกเลี่ยงภาพที่สวยงามเกินไป เนื่องจากแนวคิดที่ว่าภาพที่สวยงามเกินไปนั้นเกิดจากการปรุงแต่ง ความแตกต่างระหว่างคำว่า Realism (สำนึกนิยมหรือลัทธิเหมือนจริง) กับคำว่า Reality (ความเป็นจริง) เพราะในความจริงแล้วแม้ภาพยนตร์สำนึกนิยมนั้นมุ่งเน้นการนำเสนอความจริงก็ตาม แต่ก็มิอาจหลีกเลี่ยงการใช้เทคนิคได้ทั้งหมด ดังนั้น ภาพยนตร์สำนึกนิยมจึงเป็นเพียงการถ่ายถอดความเหมือนจริงผ่านกล้อง มิใช่การถ่ายถอดความเป็นจริงทั้งหมด ฉะนั้นแล้ว Reality หรือความเป็นจริง จึงเป็นเพียงแค่วัตถุดิบในการสร้างสรรค์ผลงาน Realism เท่านั้น ดังนั้นแล้วภาพยนตร์ Realism จึงมักจะกล่าวถึงปัญหาทางสังคมในด้านใดด้านหนึ่ง มันทำหน้าที่เหมือนกระจกสะท้อนความเป็นไปในโลกของความเป็นจริงอย่างตรงไปตรงมา แต่ด้วยความที่หนังเรียลลิสต์มีการปรุงแต่งด้วยเทคนิคแต่น้อย ผู้ชมจึงมักไม่สังเกตเห็นทั้งสไตล์หรือรูปแบบการนำเสนอ ตลอดจนตัวตนของผู้สร้างสรรค์ผลงานในโลกของเรียลลิสต์นั้น คนทำหนังจะให้ความสำคัญกับเนื้อหา (Content) มากกว่ารูปแบบการนำเสนอ (Form) ดังนั้นบทบาทของกล้องก็จะถูกใช้แค่ทำหน้าที่ในการบันทึกภาพความเป็นจริงเท่านั้น โดยไม่ล่วงเข้าไปวิพากษ์วิจารณ์หรือแสดงความคิดเห็นในทางใดทางหนึ่ง นั่นหมายความว่า ผู้ชมถูกกำหนดให้เฝ้ามองสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในฐานะผู้สังเกตการณ์เท่านั้น

3.2 ศึกษาการออกแบบเสียง (Sound Design) เพื่อสร้างบรรยากาศลึกลับและมืดหม่น

3.2.1 Sound Design: Foley and SFX²

3.2.1.1 FOLEY

Foley คือ เสียงที่เกิดจากการกระทำของตัวละคร เช่น เสียงเดิน เสียงเสียดผ้า มัก เป็นเสียงที่เกิดขึ้นจริง Foley มีอยู่สองประเภท คือ Foley Walker และ Foley Mixer

¹ <http://fmstudy.blogspot.com/2013/09/fm101-introduction-to-film-film-genre-2.html>

² http://groov.in.th/koo/03-audio_production_process_4756.pdf

3.2.1.2 SOUND EFFECT

Sound Effect คือ เสียงที่ประกอบเหตุการณ์สำคัญที่เป็นจุดสนใจต่างๆ เพื่อเน้นอารมณ์ของฉากนั้นๆ เช่น เสียงชกต่อย เสียงระเบิด เสียงรถชน มักมีการนำเสียง อื่นมาผสมเพื่อให้ได้ตามจินตนาการที่ต้องการ

3.2.2 การออกแบบเสียงในภาพยนตร์เรื่อง Eraserhead³

3.2.2.1 ภาพยนตร์เรื่อง Eraserhead

Eraserhead เล่าเรื่องแสนพิลึกพิลั่นท่ามกลางบรรยากาศหลอกลอนของเมืองอุตสาหกรรม ผ่านตัวละครนาม เฮนรี สเปนเซอร์ คนงานโชคร้ายผู้นับตั้งแต่ได้รับรู้ข่าวเกินคาดว่าตนเองเป็นพ่อของเด็กทารกประหลาดคนหนึ่ง ชีวิตของเขาก็เริ่มดำดิ่งสู่ความมืดมิด จากการต้องอยู่ร่วมกับทั้งแฟนสาวอารมณ์ไม่ปกติ เสียงร้องไห้จ้าทั้งวันของเด็กน้อย และจิตใจอันไร้สุขของเขาเอง ซึ่งล้วนแต่ขับเคลื่อนให้เขากับแฟนสาวใกล้บ้าคลั่ง ทั้งยังทำให้จิตใจคนดูอย่างเราต้องเต็มไปด้วยความฉงน

หนังโดดเด่นมากเรื่องการออกแบบเสียง โดยเฉพาะการสร้างบรรยากาศแปลกประหลาดและไม่น่าไว้อันเกิดจากการตีชั้นเสียงให้คนดูคล้อยตามความเป็นเมืองอุตสาหกรรม ลินซ์ได้รับแรงบันดาลใจในการทำหนังมาจากเมืองอุตสาหกรรมของฟิลาเดเฟีย เขาและคนออกแบบเสียง อลัน สเปิลต์จึงเข้าไปชิมชั้บรรยากาศของเมืองอุตสาหกรรม แล้วค่อยๆ ทดลองผสมผสานแหล่งกำเนิดเสียงหลายๆแบบ หยิบเสียงประหลาดเข้ามาใช้แบบไร้ที่มาที่ไป เกิดเป็นการสร้างบรรยากาศเหนือจริงที่ครอบหนังเอาไว้และหลายขอบเขตการออกแบบเสียงลงอย่างสิ้นเชิง จนได้รับการยกย่องจากนักวิชาการสายภาพยนตร์ว่าเป็นหนึ่งในงานออกแบบเสียงที่น่าศึกษาอย่างยิ่ง

3.4 ศึกษาเทคนิคการทำสีในภาพยนตร์แนวชีวิต

2.4.1 ทฤษฎีสีกับงานภาพยนตร์⁴

สีสามารถนำมาใช้ในการสื่อสารข้อมูลให้กับผู้ชมได้ในทุกด้าน ยกตัวอย่างเช่นในการดำเนินเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง Traffic ของ Steven Soderbergh ซึ่งใช้สถานที่ 3 สถานที่โดยแต่ละที่มีสีที่แตกต่างกันไป ผู้ชมสามารถรับรู้ได้ว่าที่ตัวละครอยู่นั้นคือที่ไหน และอยู่ในส่วนใดของเรื่อง นี่เป็นวิธีการใช้สีสื่อสารข้อมูลที่ชัดเจนที่สุด นอกจากนั้นแล้วสียังสามารถสื่อถึงอารมณ์ได้เช่นกัน ในวงการภาพยนตร์ได้ใช้สีต่างๆเพื่อสื่อความหมายเช่นใช้แสงโทนร้อนเพื่อสื่อให้เห็นถึงความปลอดภัย และแสงโทนเย็นเพื่อสื่อถึงอันตราย เหล่านี้ถูกใช้กันเป็นมาตรฐาน เฉกเช่นการใช้เงาเพื่อสื่อถึงความลึกลับและแสงสว่างเพื่อสื่อถึงความปลอดภัย ผู้กำกับบางท่านเช่น James Cameron ยึดถือแนวทางนี้อย่างเลื่อมใส ในขณะที่ผู้กำกับรายอื่นยินดีที่จะเปลี่ยนแนวคิดนี้

³ Cinema Diverse 2017 The Invisible Hand #3 Nopawat Likitwong: The Sound Designer

⁴ <http://underpk.com/color-theory-for-cinematographers/>

ผู้กำกับเช่น Spielberg กลับแนวคิดเรื่อง แสงสว่าง=ความดี กับเงา=ความชั่วร้ายในเรื่อง E.T. ส่วน Ridley Scott เองก็เปลี่ยนกฎเกี่ยวกับสีในเรื่อง Black Hawk Down เช่นกัน ด้วยเหตุเพราะเรื่องเหล่านี้มีความสลับซับซ้อนกว่า ยกตัวอย่างเช่นภาพยนตร์ตลกทั่วไป เป็นการบังคับให้ผู้ชมปรับแนวคิดและความเข้าใจเกี่ยวกับสีไปตามเรื่องนั้นๆ นี่คือประเทศโซมาเลียในเรื่องในมุมมองของผู้กำกับ Scott ดูสกปรก หยาดคาย และสีโดยใช้สีน้ำตาลอมเขียวส้ม ไม่ใช่สีทองที่ดูมั่งคั่งแบบในเรื่อง Sahara หรือ Gladiator แต่เป็นที่ๆดูมอซอและอันตราย ควันดำจากน้ำมันก็เช่นกันยิ่งทำให้ภาพดูสกปรกมากยิ่งขึ้นไปอีก ในทางกลับกัน ทหารสหรัฐพักอยู่ในที่พักที่เต็มไปด้วยอุปกรณ์ทันสมัย และมีแสงอุณหภูมิเย็นจากหลอดโฮโลเจนและแสงจากจอคอมพิวเตอร์ ในทางภาพยนตร์มักจะใช้สีโทนร้อนเพื่อบ่งบอกว่าที่นั่นปลอดภัย และสีฟ้าเช่นนี้หมายถึงที่ๆมีความเย็น แต่นั่นไม่ใช่ในภาพยนตร์เรื่อง Black Hawk Down ชุดสีมีความแตกต่างกันนั้น เฉกเช่นเดียวกับที่แปลกๆอย่างโซมาเลีย

ว่าสีสามารถลำดับเหตุการณ์ในเรื่องได้อย่างไร เพียงแต่ดูสีที่ใช้ก็สามารถลำดับเหตุการณ์ในเรื่องได้ นี่คืออีกหน้าที่หนึ่งของสีนอกจากในด้านการสื่ออารมณ์ สีคือเครื่องมือทรงพลังในการเล่าเรื่อง ซึ่งไม่ควรละเลย และแม้ในปัจจุบันจะมีเครื่องมือในการปรับสีที่ทันสมัยในช่วง Post-Production แต่อย่างไรก็ตามนั้นไม่สามารถทำได้เทียบเท่ากับสิ่งที่ Ridley Scott ทำ ขั้นตอนเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ผ่านการวางแผนมาเป็นอย่างดีและระมัดระวัง และเมื่อถูกใช้แล้วก็จะกลายเป็นการพลังในการเล่าเรื่องได้เป็นอย่างมาก

3.4.2 จิตวิทยาของสี⁵

ในเชิงจิตวิทยา “สี” มีผลต่ออารมณ์และความรู้สึกของมนุษย์ โดยแต่ละโทนสี หรือกลุ่มสี สามารถสื่อสารอารมณ์ ความรู้สึกที่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นจะสังเกตได้ว่าเวลาเราดูภาพยนตร์ องค์ประกอบในแต่ละฉากของเรื่องราวที่ดำเนินไป ไม่ได้มีเพียงแค่ตัวแสดง อุปกรณ์ประกอบฉาก แสง เสียง และบรรยากาศแวดล้อมเท่านั้น แต่ยังมี “สี” เข้ามาเล่นกับอารมณ์และความรู้สึกของคนดู ซึ่งในโทนสีหนึ่งๆ สามารถสื่อได้ทั้งด้านบวก และด้านลบ StudioBinder ทำ Infographic สรุปมาจากวิดีโอการใช้สีในภาพยนตร์ที่จัดทำโดย Lilly Mtz-Seara มาดูกันว่าแต่ละโทนสีบ่งบอกอารมณ์และความรู้สึกของแต่ละฉากในหนัง เพื่อสื่อไปยังคนดูให้รู้สึกร่วมไปกับแต่ละเหตุการณ์ของหนังอย่างรักกันบ้าง

3.4.2.1 สีแดง

สีแดง: ความรัก ความหลงใหล หรือลุ่มหลง ความรุนแรง ความอันตราย ความโกรธ และพลัง

3.4.2.2 สีชมพู

สีชมพู: ความไร้เดียงสา ความอ่อนหวาน ความเป็นผู้หญิง ความสนุกสนาน ความสวยงาม และความเอาใจใส่

⁵ <https://www.brandbuffet.in.th/2016/09/the-psychology-of-color-in-film/>

3.4.2.3 สีส้ม

สีส้ม: ความอบอุ่น การขอเข้าสังคม เป็นมิตร ความสุข ความแปลก มีชีวิตชีวา
วัยหนุ่มสาว

3.4.2.4 สีเหลือง

สีเหลือง: ความวิกลจริต หรือความคลั่ง ความเจ็บป่วย ความไม่มั่นคงปลอดภัย
ความมั่งคั่งและสงบสุข ความเชื่อ หรือไม่มีเล่ห์เหลี่ยม

3.4.2.5 สีเขียว

สีเขียว: ธรรมชาติ วัยเด็ก แต่ขณะเดียวกันสื่อถึงความไม่ซื่อสัตย์ เป็นลางร้าย
หรือลางสังหรณ์ ความมีดื้อหรือความชั่วร้าย และอันตราย

3.4.2.6 สีฟ้า

สีฟ้า: ความหนาวเย็น ความโดดเดี่ยว ภาวะเกี่ยวกับสมอง ภาวะจิตใจหดหู่
เศร้าหมอง ความไม่ดีขึ้น หรือไม่ต่อสู้ ความเจ็บสงบ หรือความใจเย็น

3.4.2.7 สีม่วง

สีม่วง: แพนตาซี ความบางเบา หรือความไม่มีตัวตน ความรู้สึกทางกามารมณ์
ความหลงกลวง หรือภาพลวงตา ความลึกลับ หรือเวทย์มนต์ ลางร้าย หรือลางสังหรณ์

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์เรื่อง “Ahong, on the other hand” เป็นบทภาพยนตร์ที่เกิดจากการ ผสมระหว่างเรื่องเล่าของแก่นน้ำแห่งหนึ่งในจังหวัดบึงกาฬซึ่งเป็นสถานที่ที่มีความเชื่อแอบแฝงกับเรื่อง ปรง แต่งส่วนตัว ที่ช่วยเสริมสร้างอรรถรสให้หนังมีบรรยากาศรามาเค้าความทริลเลอร์จางๆ โดย ข้าพเจ้า ต้องการให้บทภาพยนตร์แสดงถึงการรอคอยของตัวละครที่จะทำให้ความรู้สึกเริ่มเข้ามา มี บทบาทกับคนดู ไปพร้อมกับการตัดสินใจลงของตัวละครที่ลงมือไปหาศพด้วยตนเอง

การเขียนบทภาพยนตร์เรื่องนี้มีหลายสิ่งที่ต้องคำนึงถึง ทั้งในเรื่องของเหตุผลข้อมูลที่ต้อง สร้างความน่าเชื่อถือให้คนดู และการใช้ dialogue ไม่ให้ดูยืดยาว เนื่องจากเนื้อหาในภาพยนตร์ จำเป็นต้องปู พื้นความเป็นมาของแก่นน้ำไปพร้อมๆกัน ดังนั้นภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าไม่ยอมให้มี ลักษณะคล้ายกับการเล่าเรื่องของสารคดี แต่ต้องการให้มีอรรถรสและความรู้สึกแอบแฝงร่วมกันของ คนดูหนัง จนท้ายที่สุดคนดูจำเป็นต้องตระหนักถึงอะไรบางอย่างเพื่อให้ตัวละครเกิดการขับเคลื่อน แล้วพาไปถึงจุดที่หนึ่ง ต้องการจะบอกให้ได้

การพัฒนาบทภาพยนตร์

การพัฒนาบทภาพยนตร์เรื่อง Ahong, on the other hand มีความซับซ้อนในขั้นตอน ของการบอกเล่าประเด็นที่ไม่ควรเด่นชัดจนเกินไป และในขณะเดียวกันเนื้อหาของแก่นน้ำต้องไม่ดู ยัดเยียดจนทำให้รู้สึกว่าภาพไม่ได้ทำงาน ด้วยความที่แรงบันดาลใจเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลและยากที่จะ เล่าตรงๆออกมา เป็นภาพให้ดูน่าเชื่อ จึงจำเป็นต้องมีการบิดเบือน กระชับเหตุการณ์ และสร้างเรื่องราวเพื่อให้แต่ละซีนออกมา มีมิติมากขึ้น

ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์

ประเด็น (Theme)

การลงมือทำโดยไม่รู้คำตอบดีกว่าการต้องรอต่อไปโดยไร้ซึ่งความหวัง

ประโยคขาย (Log line)

เด็กสาวต้องออกตามหาศพแม่ที่แก่นน้ำ ซึ่งที่ใครต่างบอกว่าเต็มไปด้วยวิญญาณและความตาย แต่สำหรับเธอ มันคือความหวังเดียวสุดท้ายที่เหลืออยู่

ประเด็น (Theme)

เด็กสาวต้องออกตามหาศพแม่ที่แก่งอาง ที่ที่ใครต่างบอกว่าเต็มไปด้วยวิญญาณและความตายแต่สำหรับเธอ มันคือความหวังเดียวสุดท้ายที่เหลืออยู่

โครงเรื่อง (Plot)

เพ็ญเด็กสาววัย 18 ปีอาศัยอยู่กับพ่อที่กรุงเทพฯ แต่ต้องกลับมาใช้ชีวิตในบ้านเกิดตัวเอง ที่จังหวัดบึงกาฬ หลังจากได้รับรู้ข่าวการเสียชีวิตของแม่ตนเองที่จมน้ำตายในแม่น้ำโขง เวลาผ่านไป หลายวัน ยังไม่มีเจ้าหน้าที่คนใดหาศพแม่ของเธอเจอ ด้วยความเชื่อในอดีต แก่งอางเคยเป็นสถานที่ที่ศพจะสามารถไหลไปอยู่ติดที่นั่นมากที่สุด ทำให้เพ็ญอยากไปที่นั่น แม้ในทางกลับกัน ชาวบ้านและญาติคนเดียวยังไม่น่าชายของเธอจะไม่เห็นด้วยก็ตาม นั่นทำให้เธอจึงออกเดินทางไปที่แก่งน้ำแห่งนั้น โดยมีเจ้าหน้าที่แปลกหน้าพาเธอไป เวลาผ่านไปหลายชั่วโมง เจ้าหน้าที่ไม่สามารถพาเธอไปถึงที่แก่งได้ ท้ายที่สุดเพ็ญไปถึงแก่งน้ำด้วยตัวเองคนเดียว มีศพติดที่แก่งอยู่จริง แต่ไม่มีใครรู้ว่าศพนั้นคือแม่ของเธอหรือเป็นเพียงแค่ศพทั่วไปที่ไหลลอยมาติดตามคำบอกเล่าจากคนอื่น

โครงเรื่องขยาย (Treatment)

Sequence A การกลับมาของคนเป็นลูก

เพ็ญ เด็กสาววัย 18 ปี อาศัยอยู่กับพ่อที่กรุงเทพฯ แต่ต้องกลับมาที่บึงกาฬเพราะข่าว การเสียชีวิตจมน้ำตายของแม่ตัวเองในแม่น้ำโขง ตั้งแต่สามวันก่อนจนถึงตอนนี้ ยังไม่มีใครพบศพแม่ ของเธอเจอ เพ็ญเข้ามาทานข้าวกับน้ำที่บ้านและสังเกตเห็นเสื้อของน้ำที่ขาดอย่างผิดปกติ

Sequence B รอคอย

ช่วงเวลาที่น้ำชายต้องคอยติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ เพ็ญต้องรอคอยเขาอยู่ที่ บ้านเพื่อฟังความคืบหน้าของคดี เธออาศัยช่วงเวลานี้เย็บผ้าที่ขาดของน้ำ แต่แล้วเธอได้พบกับชาย แปลกหน้าคนหนึ่งซึ่งเช่าบ้านข้างๆอยู่ติดกับเธอเธอเผลอมองเขาระหว่างเย็บผ้า จนเผลอใช้กรรไกร บาดมือตัวเอง และห้ามเลือดแทบไม่ทัน เธอออกไปหาซื้อยาข้างนอก ก่อนจะรู้อีกทีว่าแถวที่เธออยู่ ไม่มีร้านขายยาใดๆเลย นั่นทำให้แม่ค้าที่ร้านของชำเป็นคนช่วยเธอทำแผล เพ็ญอาศัยโอกาสนี้แทนใน การถามถึงแก่งอาง แต่คำตอบที่ได้กลับเป็นสิ่งที่แม่ค้าไม่อยากจะให้เธอไป

Sequence C หาทงไป

เมื่อเวลาการรอคอยสร้างความน่าเบื่อให้กับเพ็ญมากขึ้น และสิ่งที่ได้ก็มีแต่ความ ว่างเปล่า เธอจึงพูดถึงเรื่องแก่งอางกับน้ำอีกครั้ง แต่เขาก็บอกกับเธอด้วยความรู้สึกเดียวกันกับคน ก่อนหน้านี้นี้ที่ผ่านมา

เพ็ญเริ่มไม่แน่ใจแล้วว่าเธอควรออกไปตามหาด้วยตนเองหรือรอแบบนี้ต่อไป กระทั่งเพ็ญเห็นรถมอเตอร์ไซค์คันหนึ่ง ที่มีกุญแจเสียบไว้จอดอยู่ มันถือเป็นช่องทางในการออกไป จากที่นี่ได้ ทันทักที่เพ็ญตัดสินใจจะขับมอเตอร์ไซค์คันนั้น เขาซึ่งเป็นเจ้าของก็เจอเธอเสียก่อน

Sequence D เผชิญความกลัว

ชายข้างบ้านที่เพ็ญเห็น เขาคือมินเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีแม่ของเพ็ญ มินช่วยพา เธอไปแก๊งอาชงตามที่ต้องการ แต่เมื่อเวลาผ่านไปเกือบชม แล้วทั้งสองยังเดินทางไม่ถึงไหน เพ็ญ เริ่มไม่ไว้วางใจในตัวมินมากขึ้นจนแสดงความแตรระวังออกมาอย่างชัดเจน เธอเลือกเอาปืนในบ้านน้ำ ที่เคยเห็นขู่งที่ เขา ขณะเดียวกันน้ำชายของเพ็ญที่กำลังกลับบ้าน ก็ประสบกับรถเสือกกลางทาง ท่ามกลางพื้นที่ที่ห่างไกลจากบ้านคน และไร้ซึ่งสัญญาณโทรศัพท์ เพ็ญกับมินต้องแย่งปืนกัน

Sequence E เปลี่ยนใจ

เขษฐพยายามโทรศัพท์หาทั้งเพ็ญและเจ้าหน้าที่ แต่ก็ไม่มีใครรับสาย เขาเดินทาง มาเรื่อยๆจนไปชายคนหนึ่งซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่มินนั่งสูบบุหรี่อยู่เฉยๆและมองมาที่เขา เวลาก่อนหน้า นั่นคือช่วงที่เพ็ญต้องกระเสือกกระสนวิ่งออกจากป่ามาคนเดียวเพื่อหาทางไปแก๊งอาชงด้วยตัวเอง ท้ายที่สุดเพ็ญได้แค่มาถึงแก๊ง และวางรูปแม่ไว้ตามสายน้ำ มีเพียงคนดูภายนอกเท่านั้นที่รู้ว่ามิศพติด อยู่ที่แก๊งจริงๆ แต่ไม่มีใครรู้ว่าศพนั่นคือแม่ของเธอหรือเป็นเพียงแค่ศพทั่วไปที่ไหลลอยมาติด ตามคำ บอกเล่าจากคนอื่น

บทภาพยนตร์ (Screenplay)

การปรับปรุงบทภาพยนตร์

หลังจากพัฒนาบทในรูปแบบของ SEQUENCE แล้วทำให้ข้าพเจ้าเห็นภาพรวมได้ชัดเจน มากขึ้น แต่เนื่องจากเนื้อหาในบทของข้าพเจ้าต้องมีการลงรายละเอียดถึงข้อมูลจริง เช่น Dialogue ที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ รวมถึงพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตของคนจังหวัดนี้ ข้าพเจ้าจึงต้องมีการปรับ เปลี่ยนรูปแบบการเล่าเรื่องตามเหตุการณ์ต่างๆที่ข้าพเจ้าเคยประสบพบเจอหลังจากการลง Research เพื่อหาข้อมูลของตัวละคร โดยยึดตัวละครเป็นจุดตั้งต้นของการพาคนดูไปทำความรู้จักกับที่มาที่ไป ของแก่นน้ำ เพื่อให้ได้มาซึ่งเนื้อหาและการออกแบบ scene ที่สำคัญต่างๆของภาพยนตร์เรื่องนี้

บทภาพยนตร์ร่างที่ 1

บทถูกออกแบบมาโดยให้ความสำคัญกับ Back Story ของตัวละครอย่างชัดเจน เช่น เรื่องที่พ่อ เพ็ญเลิกกับแม่เพราะเข้าใจว่าแม่ไปอาศัยอยู่กับชายอื่น จึงทำให้เพ็ญต้องมางานศพแม่ที่ จังหวัดบึงกาฬคนเดียว รวมไปถึงการให้เหตุผลอย่างชัดเจนว่าทำไมเพ็ญถึงรู้เรื่องแก่งอาฮงทั้งที่ตัวเอง เพิ่งเคยมาครั้งแรก ซึ่งในบทก็จะมีเขียนให้ว่าจริงๆเพ็ญไม่ได้มาครั้งแรกแต่เคยอาศัยอยู่กับแม่ตอนที่เธอ ยังเด็กและเธอก็จำความ เรื่องราวต่างๆได้ ด้วยความที่ต้องการให้หนังเรื่องนี้เป็นเพียงหนึ่งสั้น และเน้น ไปที่การตามหาศพมากกว่า ประเด็นของ Back Story จึงจำต้องถูกลดทอนลงและถ่ายทอดเฉพาะสิ่ง ที่จำเป็นต่อการเล่าเรื่องเท่านั้น

บทภาพยนตร์ร่างที่ 2

หลังจากที่บทถูกลดทอนเรื่องความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นก่อนที่ตัวละครอย่างเพ็ญจะ เดินทางมาที่ จังหวัดบึงกาฬ ซึ่บางซีนที่ได้ตีไฮไลท์ได้รับแรงบันดาลใจมาจากโลเคชั่นจริงซึ่งทางทีม งานเคยไปลง Scout มาก่อนหน้านั้น แต่หลังจากที่ข้าพเจ้าเขียนบทเสร็จ และต้องไปลงไปสำรวจพื้นที่ กันอีกครั้ง ข้าพเจ้า ก็พบว่า พื้นที่ที่เคยใช้ถ่ายไม่สามารถใช้ไฟได้ รวมถึงสภาพพื้นที่ในช่วงหน้าฝนกับ หน้าหนาวก็มี Mood ที่แตกต่างกันพอสมควรดังนั้นบทจึงต้องมีการถูกปรับอีกรอบพร้อมลงหา โลเคชั่นใหม่ที่ต้องการจริงๆ

บทภาพยนตร์ร่างที่ 3

ในร่างนี้หลังจากที่มีการปรับบทไปพร้อมกับหาโลเคชั่นไป ข้าพเจ้าค่อนข้างได้ข้อ สรุปีที่แน่ใจแล้วว่า จะมีจุดไหนบ้างที่เราต้องการใช้ถ่ายทำ บทในตอนนี้จึงเขียนขึ้นจากโลเคชั่นจริงและ การกระทำจริงที่ข้าพเจ้าเคยไปใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันกับชาวบ้านบึงกาฬ ด้วยความที่บทต้องมีการเกริ่นนำ ถึงข้อมูลของแก่งอาฮง จากที่แค่ให้คนแสดง กลับจำต้องเลือกให้คนมาสัมภาษณ์ถึงแก่งจริงๆ ดังนั้นจึง จำเป็นที่จะต้อง บิดเบือนข้อมูลบางอย่างเพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับเนื้อหาและน่าติดตามมากยิ่งขึ้น

บทภาพยนตร์ร่างที่ 4

สำหรับบทราฟนี้ มีการเปลี่ยนรูปแบบตอนจบ จากที่เคยตั้งใจให้เพ็ญออกไปตามหา ศพคนเดียว โดยที่ไม่ฟังใคร และไม่มีใครรู้ว่าเธอจะถึงแก่งโหม ข้าพเจ้าเลือกที่จะให้เพ็ญไปถึงที่แก่ง แล้วแทนเพียงแต่ ว่าศพที่เจอเราจะไม่รู้ว่าเป็นศพของแม่เพ็ญจริงๆ หรือเป็นแค่ศพที่ไหนไม่รู้ซึ่งบังเอิญ ลอยมาติดตามคำบอกเล่า การจบแบบนี้ แม้จะคลุมเครืออยู่แล้วก็ตาม แต่ภาพที่ถูกถ่ายทอดออกมา จะทำให้คอนเซปงาน และประเด็นที่ต้องการนำเสนอมีความคมและชัดเจนมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

บทภาพยนตร์เรื่อง อาสง Ahong, on the other hand ฉบับร่างสมบูรณ์

SCENE 1 สัมภาษณ์ชาวบ้านที่เคยอาศัยอยู่อาสงหรือรู้จักแก่งอาสง
ภายนอก / บ้านชาวบ้าน / กลางวัน

สัมภาษณ์ความเชื่อที่เคยได้ยินจากแก่งอาสงและทัศนคติความคิดที่มีต่อความเชื่อเหล่านี้

SCENE 2 คำประกาศตั้งตามหาศพ
ภายนอก / หมู่บ้านบุงคล้า / กลางวัน

เสียงประกาศจากนายตำบลบุงคล้า จังหวัดบึงกาฬ กล่าวพูดถึงศพที่เสียชีวิตไปเมื่อสองวันก่อนซึ่ง ตอนนี้อยังไม่มีใครพบเห็น จึงอยากวานชาวบ้านให้ช่วยกันตามหาและติดต่อแจ้งเจ้าหน้าที่กลับทันที หลังจากที่ว่าศพลอยไปติดอยู่ที่ใด

นายตำบลบุงคล้า (V.O.)

ขออนุญาตประชาสัมพันธ์ ให้กับพ่อแม่พี่น้องบ้านเรา
ได้รับทราบ ในเขตหมู่บ้านเราได้เกิดการสูญเสียขึ้นอีกครั้ง
ก็คือ นางเดือนเพ็ญ พุ่มอ่อน ประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต
อยู่ที่ริมโขงหมู่บ้านเรา เหตุเกิดเมื่อประมาณ 2 วันที่ผ่านมา
วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2561 เวลา 16.20 น. ตอนนี้ทางเจ้าหน้าที่ของเราได้ช่วยกันหาศพ
แต่หาแล้วก็ยังไม่เจอ จึงขอความร่วมมือ จากพ่อแม่พี่น้องบ้านเราให้ช่วยกัน

SCENE 3 การกลับมาของลูกสาว

SCENE 3.1 กลับบ้านเก่า

ภายนอก / ถนนหมู่บ้านบุงคล้า / กลางคืน

ช่วงเวลาค่าคืนในการกลับมาบ้านที่เคยจากไปเมื่อตอนเธอยังอายุไม่กี่ขวบ เพ็ญเด็กสาววัย 18 ปีกับ เซษฐ์หรือน้ำชายของเธอกำลังขับรถคันใหญ่ เข้ามาในตรอกซอยที่แวดล้อมไปด้วยบ้านคน ถนน และ แม่น้ำทางข้างหน้าของพวกเขา คือเส้นทางที่ถูกแสงไฟสลัวสีส้มส่องทางเป็นระยะๆ เพ็ญได้แต่เหม่อ มองออกไปนอกหน้าต่าง เธอพยายามคิดทบทวนมาตลอดกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นระหว่างตัวเธอและคน ที่อยู่ที่นี้

SCENE 3.2 โทรกลับ

ภายใน / บ้านบุงคล้า / กลางคืน

เพ็ญโทรศัพท์คุยกับพ่อหน้าบ้าน เพื่อบอกเขาว่าเธอถึงที่นี่แล้ว

เพ็ญ

ฮัลโล พ่อ ... เพ็ญว่า เพ็ญอาจอยู่จนกว่างานศพแม่จะเสร็จนะ
พ่ออย่าเพิ่งบอกเรื่องนี้กับน้องละ กลัวมันรับไม่ได้วะ
ยังไงถ้าเสร็จเรียบร้อยแล้ว เตียวหนูโทรกลับนะพ่อ

SCENE 3.3 รูโหว่

ภายใน / บ้านบุงคล้า / กลางคืน

เพ็ญ ทานข้าวกับน้ำเซษฐ์ เรอมองเขาทานด้วยความหิว ไม่นานเซษฐ์ก็เป็นฝ่ายเริ่มบทสนทนา

เซษฐ์

เตียวพรงนี้ เพ็ญอยู่บ้านไปก่อนนะ พรงนี้น้ำจะไปคุยกับเจ้าหน้าที่
เรื่องแม่เราให้ น้ำเช่าอาหารเอาไว้ให้แล้ว ถ้าเราหิว ก็อุ่นกับข้าวในตู้เย็นทานได้เลย

ระหว่างที่น้ำเซษฐ์กำลังพูด เธอสังเกตเห็นว่า เสื้อที่น้ำเซษฐ์ใส่ มีรอยขาดวินด้านข้างเล็กๆอยู่

เชษฐ

ตอนนี้บ้านมันเก่าไปหน่อย เพ็ญไม่อยู่บ้านนาน อาจจะมีรู้สึก
แปลกๆตอนแรก แต่เดี๋ยวอยู่ไปสักพัก
เพ็ญก็จะชิน ว่าแต่กับข้าว เราทานได้ใช้ไหม

เพ็ญพยักหน้า และทานกับข้าวที่น้ำท่ามา แต่ก็ยังไม่หยุดจ้องที่เสื้อของเขา

SCENE 4 หน้าที่ของการมาอยู่

SCENE 4.1 ชายแปลกหน้า

ภายใน / บ้านแม่เพ็ญ / กลางวัน

เช้าวันต่อมา เพ็ญหยิบเสื้อผ้าที่แม่เย็บทิ้งไว้ กับโต๊ะที่เต็มไปด้วยเครื่องจักร เข็มและด้าย เรียงร้อยกัน เธอเริ่มเข้าไปหยิบจับมัน แล้วหาเสือน้ำเชษฐที่ขาดมาเย็บให้ เพ็ญมองทะลุออกไปเห็น ชายหนุ่มข้าง บ้านอีกคนอยู่ใต้ถุนบ้านตัวเอง เธอมองเขาอยู่นานสักพัก ก่อนที่เขาจะมองเธอกลับ เพ็ญรีบหลบ สายตา แล้วตั้งใจจะตัดด้ายออกแต่กลับทำกรรไกรบาดมือ จู่ๆ เลือดของเธอก็ไหลออกมาไม่หยุด เธอรีบนำเสื้อที่อยู่ใกล้ตัวมาห้ามเลือด และความหาคูหาในบ้านหลังนี้ น่าแปลกที่ เธอไม่พบอะไร นอกจากปืนกระบอกหนึ่งที่นำส่งสย้อยู่แทน

SCENE 4.2 อายากรู้จัก

ภายใน / บ้านแม่เพ็ญ / กลางวัน

เพ็ญลองเดินเลาะจากบ้านของเธอไปที่บ้านอีกหลังซึ่งอยู่ไม่ไกล หวังจะขอยาจากชายที่อยู่ข้างบ้าน แต่กลับไม่มีใครเปิดประตูให้

SCENE 5 ความลำบากพื้นฐาน

ภายใน / ร้านขายของชำ / เย็น

เพ็ญรีบเดินไปหาร้านขายยาข้างทาง เมื่อไม่รู้ว่าจะไปทางไหน เพราะไม่ใช่คนในพื้นที่ เพ็ญตัดสินใจ เลือกเข้าร้านขายของชำทันที ปรากฏว่าไม่มีพลาสติกหรือยาขาย คนขาย เห็นเธอบาดเจ็บ จึงช่วย ทำแผลให้ โดยใช้จ่ายของตัวเอง

แม่ค้าขายของชำ

เจ็บไหมหนู ถ้าจะซื้อยา ต้องนั่งรถไปอีกหลายสิบล่ะ แถวนี่ ร้านขายยามันน้อย

เพ็ญ
ที่นี้มันมีแก่นน้ำที่เป็นสะตือน้ำวนอยู่ไซ้ใหม่ มันชื่อว่าอะโรนะน้ำ

แม่ค้าขายของชำ
หนูจะไปทำอะไร แก่งที่หนูว่ามันไกลมากนะ

เพ็ญ
แล้วน้ำพอจะรู้ไหมว่าถ้าจะไปที่นั่น ต้องทำยังไง

เมื่อทำแผลเรียบร้อย คนชายก็รีบเก็บอุปกรณ์ ก่อนจะหันมาพูดกับเธอด้วยความหวังดี

แม่ค้าขายของชำ
อย่าไปเลย มันไม่มีอะไรให้เที่ยวหรอก

SCENE 6 การรอเป็นเรื่องปกติ
ภายใน / บ้านแม่เพ็ญ / กลางคืน

เธอยังลองเล่นจักรเย็บผ้าของแม่เหมือนเดิม ส่วนน้ำชายก็ได้แต่คุยกับควาย

SCENE 7 แรงกระเพื่อมที่ไม่เคลื่อนไหว
ภายนอก / สวนยางพารา / กลางคืน

ตกตึก เพ็ญออกไปกรีดยางกับน้ำด้วยกัน จู่ๆ เพ็ญพูดถึงแก่งอาฮงอีกครั้ง

เพ็ญ
น้ำ ...น้ำรู้จัก คนที่เขาอยู่บ้านข้างหลังติดกับเราหรือเปล่า

เชษฐ
อ้อ เขาเป็นเจ้าหน้าที่ กรมสอบสวนคดีแม่เพ็ญนี่แหละ ถ้าอยากรู้เรื่องราวละเอียด เราไปคุยกับเขาได้นะ

เพ็ญ
คือ หนูเคยได้ยินเรื่องแก่งอาฮง จากคนแถวนี้มา
น้ำว่าเราไปหาศพแม่ที่แก่งอาฮงกันได้ไหม

เชษฐ
ใจเย็นนะเพ็ญ เราไม่ใช่เจ้าหน้าที่ และตอนนี้ น้ำก็เชื่อมด้วย
เดี๋ยวถ้า น้ำลดเมื่อไหร่ พวกเขาคงทำงานง่ายขึ้น

เพ็ญ
แล้วน้ำไม่คิดว่าเราน่าจะออกไปหาเองกันบ้างหรือ

เชษฐ
โถเพ็ญ ถ้ามันง่ายขนาดนั้น คนอื่นก็หาเจอไปแล้วนะสิ

เพ็ญไม่พูดอะไร เธอหันไปกรีดยางต่อ เธอเริ่มกรีดยางที่ต้นแรงขึ้นเรื่อยๆ จนน้ำยางไหลออกมาไม่หยุด

SCENE 8 เหตุผลของการไม่ไป
ภายนอก / บ้านแม่เพ็ญ / กลางวัน

วันนี้เพ็ญอยู่บ้านคนเดียว น้ำเชษฐออกไปทำงานเหมือนเดิม สิ่งทั้งสองพูดกันเหมือนเดิมยังคงก้องอยู่ใน
หัวของเพ็ญ

เพ็ญ (V.O.)
นี่มัน... ผ่านมากี่วันแล้วนะน้ำ

เชษฐ (V.O.)
ถ้าถึงพรุ่งนี้ก็วันที่ 4 พอดี

เธอเอากับข้าวที่อยู่ในตู้เย็นมาอุ่น เพ็ญเห็นชายคนเดิม นั่งอยู่หน้าบ้านอีกครั้ง คราวนี้ทั้งสองมอง หน้ากัน
เธอเอาผ้าที่อยู่ในตะกร้ามาดู พบแต่เสื้อของน้ำที่ขาด เพ็ญเลยเย็บผ้าให้ รวมถึงยังเอาเปียร์ ในตู้เย็นของ
น้ำมาที่แช่ไว้ในตู้เย็นมาลองไว้มาลองใต้ถุนบ้าน ก่อนจะหันไปเห็นมอเตอร์ไซค์คันหนึ่ง ที่มี กุญแจรถเสียบ
อยู่ เธอมองเห็นอยู่ห่างๆ เมื่อเห็นว่าไม่มีคน เพ็ญจึงค่อยๆ เดินไปหามัน เธอเริ่มเดินเร็วขึ้น เพื่อไปหาเป้า
หมายข้างหน้า เธอจ้องมองด้วยความรู้สึกดีใจลึกลึกๆ ทว่าเสียงของชายข้างบ้านก็ดังขึ้นมาพอดี

มิน
ลูกน้ำเดือนใจใหม่

เพ็ญหันไปมองตามเสียงอย่างตกใจ ก่อนจะตัดสินใจบิดกุญแจ แต่...

SCENE 9 เสียง

ภายนอก / ป่า / กลางวัน

รถกระบะคันหนึ่งถูกจอดทิ้งไว้ มินหรือชายข้างบ้านพาเพ็ญเข้าไปในป่า ซึ่งเป็นทางลัดของการไปแก่ง น้ำที่เธออยากไป ขณะที่มินพาเพ็ญเดินนำ เขาถามเพ็ญถึงเรื่องของแม่ไปด้วยระหว่างทาง

เพ็ญ

พี่เป็นเจ้าของที่ดูแลดีแม่เพ็ญอยู่ไม่ใช่
พาหนูมาที่นี่แล้วใครทำงานอยู่

มิน

เรื่องนั้นไม่ต้องห่วงหอรอกมีคนที่หลายคน
ว่าแต่.. ทำไม่ถึงมาที่นี่คนเดียวล่ะ พ่อเราไม่มาด้วยหรือ

เพ็ญ

พี่รู้จักกับแม่ใช่ไหม ตอนเพ็ญไม่อยู่แม่เป็นไงบ้าง

มิน

พี่พึ่งย้ายเข้ามาก่อนหน้านี้ได้ไม่เท่าไรหอรอก
น้ำเดือนเป็นคนให้พี่เข้าบ้านหลังข้างๆเองแหละ

เพ็ญฟังเสียงของเขาอย่างตั้งใจ แววตาของของเธอดูมีความหวัง เพ็ญรู้สึกจิตใจแปลกๆ

มิน

แกใจดีนะ ชอบเย็บผ้าเหมือนน้องเลย

เพ็ญ

พี่รู้ได้ไง ว่าหนูชอบเย็บผ้า

มินหยุดเดินแล้วหันมามองเพ็ญ เขายิ้มมุมปากเบาๆ

มิน
ก็ดูไม่ยากนิ

ชายหนุ่มพูดจบก็หันหลังเดินต่อ เพื่ยมองค้อนเบาๆ ทั้งคู่เดินไปไม่เท่าไร ก็หาที่พักนั่งคุย มินจุดบุหรี่ขึ้น มาสูบ เขาเป็นผ่านเริ่มบทสนทนาก่อนอีกครั้ง

มิน
จริงๆ... น้องน่าจะบอกให้น้ำเซซุ้เขาพาไปนะ

เพ็ญ
น้ำไม่กล้าพามาหรอก หนูว่าเขาคงกลัว
มิน
แล้วมากับคนแปลกหน้าแบบนี้ น้องไม่กลัวหรือไง
เพ็ญ
ถ้าวันหนึ่ง พ่อหรือแม่พี่ตาย เดียวพี่ก็รู้เองแหละ ว่าอะไรมันน่ากลัวกว่ากัน

มินมองเพ็ญด้วยสีหน้าเรียบเฉย มินยื่นบุหรี่ในมือให้เพ็ญ เธอรับมาสูบ ระหว่างนั้นเพ็ญแอบโทรหาน้ำเซซุ้

SCENE 10 ความลำบากขึ้นกว่า
ภายนอก / ถนนบุงคล้า / กลางวัน

เซซุ้กำลังขับรถกลับบ้านและสูบบุหรี่ไปด้วย จู่ๆรถเกิดเสียวกะทันหันเขาหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมา แต่ปรากฏว่าที่ๆอยู่กลับไม่มีสัญญาณ มินตัดสินใจต้องลงจากรถแล้วเปิดกระโปรงดูสภาพ ก่อนจะ มองหาคนช่วย ท่ามกลางความแคว้งคว้างบนถนนเส้นนั้น ไม่มีแม้แต่รถสักคันที่ขับผ่านมา เขาจุดบุหรี่อีกมวน และคงรอต่อไป

SCENE 11 พลาด
ภายนอก / ป่า / เย็น

ระหว่างที่เพ็ญกำลังเดินตามมิน เธอหยิบมือถือขึ้นมาดูนาฬิกา จนพบว่าทั้งเธอและเขา ใช้เวลาไปกับ การเดินวนอยู่ในป่ามากพอสมควร เพ็ญจึงเริ่มพูดอะไรบางอย่างกับมิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพ็ญ

ยังง้อะพี หรือว่ากลัวตาย ไม่กล้าพาไปแล้ว

เพ็ญ

พี หนูว่าเราเดินมาไกลจากรถมากแล้วนะ

นี่หนูยังไม่เห็นอะไร นอกจากป่าเลยอ่ะ

มินเริ่มไม่สบอารมณ์กับคำพูดแบบนี้ แต่ยังไม่หันกลับมาทันที เพ็ญเองรู้สึกได้ว่าเขากำลังปิดบังอะไรสักอย่าง

มิน

น้องว่า ทำไมพี่น้องไม่มาเอง แม่เราตายทั้งคนไม่ใช่อ้อ

ทำไมปล่อยให้เด็กผู้หญิงมาคนเดียว เคยคิดมั๊ย

เพ็ญรู้สึกจุกกับคำถาม แต่เธอก็กลับเลือกบ้ายเบี่ยงที่จะตอบ

เพ็ญ

เฮ้ย ถ้าไม่อยากช่วยแล้ว บอกตรงๆก็ได้นะ ไปเองก็ได้

เพ็ญรีบหันหลังเดินกลับ มินพูดต่ออย่างใจเย็น แต่ภายในใจกลับมีอาการโกรธ

มิน

ไม่มีพ่อคนไหนปล่อยให้ลูกสาวตัวเอง มาที่ไกลๆ คนเดียวหรอกนะเพ็ญ

ขนาดพี่เพิ่งมาอยู่ พี่ยังรู้เลยว่าน้ำเต๋อนเขาเคยมีลูกติด

เพ็ญนิ่ง แอบโกรธลึกๆข้างในแต่ไม่แสดงออก

มิน

ส่วนทางที่เหลือ ... เราเลาะตามทางต้นไม้พวกนี้ไปเองแล้วกัน

มิน

พอดี พี่เริ่มกลัวตายแล้วว่ะ

มินหยุดเดิน เขาไม่พูดตอบอะไร เพ็ญเริ่มสงสัย มินเดินกลับมาแล้วหันหลังสูบบุหรี่ ควันของเขาเริ่มแพร่กระจายอีกครั้ง จู่ๆ เขาก็รู้สึกได้ว่ามีอะไรมาจ่อด้านหลัง

เพ็ญ

พี่... พี่ก็แค่พาหนูไป มันจะยากอะไรนักหนาอะ

มินเงิบสั๊กพักเพื่อตั้งสติ เพ็ญถือปืนด้วยมือสั้น เธอเล่นในตัวเอง

มิน

เด็กอายุ 18 มีของแบบนี้ด้วยหรือ ใช้เป็นหรือเปล่านั้นไม่รู้เลย

มินพูดกับเพ็ญอย่างดูถูกเล็กน้อย โดยไม่แม้แต่จะหันไปมองหน้าเธอ เขาไม่สนใจและเดินนำหน้าต่อ เพียงไม่กี่ก้าวเพ็ญก็ชักปืนแล้วจ่อไปที่มินอีกครั้ง มินหยุดเดิน เขาหันกลับมา และค่อยๆเดินไปหาเพ็ญ เพ็ญถอยห่างเล็กน้อย มือเริ่มสั่น ช่วงเวลาที่เพ็ญกำลังจะยกปืนสูงขึ้น มินจึงอาศัยจังหวะเข้าไปแย่งปืน ทั้งสองแย่งปืนกันจนปืนลั่น เพ็ญกริ๊งด้วยความตกใจ ด้วยความที่มินโตกว่า เขาคุมปืนได้และ เบี่ยงไปหาเพ็ญ

มิน

ไม่มีใครบังคับให้เราทำอะไร มีแต่เราที่อยากทำอะไร

มินพูดด้วยอารมณ์ขู เพ็ญมองเขาอย่างไม่กลัว

SCENE 12 ทางที่ต้องเดินต่อ

SCENE 12.1 หาทางไป

ภายนอก / ถนนบุงคล้า / เย็น

เมื่อเริ่มไม่เห็นวีแวนของรถสักคันที่จะผ่านมาทางเขา เซซุ้จึงเริ่มเดินออกจากรถ เขาเดินไปเรื่อยๆ อย่างไม่รู้ทิศทาง พร้อมกับมองหาสัญญาณโทรศัพท์ เวลาช่วงขณะนั้น ผ่านไปอย่างรวดเร็ว จากแสง ตะวันที่เคยสว่างก็กลับมืดลงอย่างน่ากลัว

SCENE 12.2 เจอ

ภายนอก / ร้านเครื่องซักผ้า / เย็น

จนกระทั่งเขาเดินมาถึงร้านเครื่องซักผ้า เซซฐ์คู่มือถือของตัวเองและพบว่ามันสูญหายขึ้น ขณะเดียวกันเขาก็เห็นเจ้าหน้าที่มินิสูปบุหรืรอเขาอยู่

SCENE 13 เสียงที่เปลี่ยนในใจ

SCENE 13.1 ตัวคนเดียว

ภายใน / ป่า / เย็น

เพ็ญที่มีเลือดเต็มตัว กับเจ้าหน้าที่มินที่ลี้มอยู่ เธอตกใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น เพ็ญไม่รู้จะทำอะไรก่อน นอกจากความหาบหรีและไฟแช็กในกระเป๋าเขา เพ็ญรีบเดินออกมาอย่างรวดเร็ว รู้สึกตัวอีกที่เธอก็มานั่งอยู่ข้างกองไฟคนเดียว นั่งเปิดคู่มือถือที่ไม่มีสัญญาณ แต่อยู่ได้ไม่นานกองไฟเล็กๆที่เคยสว่าง ก็มอดลง

SCENE 13.2 หมดแรง

ภายใน / ป่าใกล้แก่ง / เย็น

เพ็ญกระเสือกกระสน เดินเลาะทางต้นไม้อย่างลึกลับ เธอเริ่มรู้สึกว่ทางข้างหน้า คูมีช่องว่าง ระหว่างต้นไม้มากขึ้น แต่ไม่ทันที่จะเดินต่อไหว เธอก็สะดุดล้มพิงกับโขดไม้ เพ็ญมองเสื้อที่เป็นเลือด ด้วยใบหน้าที่เหนียวล้ามากพอ ก่อนจะรู้สึกถึงเสียงลมที่พัดผ่านเข้ามาหลังหูและค่อยๆชะงักหัน ไปมองด้านหลัง

SCENE 13.3 ทางสุดท้าย

ภายใน / แก่งท่าเรือ / เย็น

ภาพตรงหน้าของเธอแก่งโขดหินสลับไปมา เธอรีบเดินลงไปทีแก่งน้ำ อย่างลึกลับ เพ็ญค่อยๆนั่งลงใกล้ๆริมหน้า มือของเธอถือรูปถ่ายแม่ตัวเอง สักพัก มือถือของเธอดังขึ้น เพ็ญกดรับสาย

เซซฐ์
เพ็ญอยู่ไหน

เซซฐ์
ฮัลโหล เพ็ญ ได้ยินไหม.... ฮัลโหล

เพ็ญไม้โตตอบอะไรใดๆ เธอยิ้มเล็กๆให้กับสถานที่ตรงหน้า สายน้ำที่ไหลพัดผ่าน ยังมีร่างของใครบางคน ลอยมาติดที่ตงพีชน้ำข้างๆ เวลาของอาทิตย์อัสดง กำลังค่อยๆเคลื่อนช้าลงๆ และมีดลงในที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การสร้างสรรคภาพยนตร์

ขั้นตอนการเตรียมการผลิตภาพยนตร์สั้น (Pre-Production)

สำหรับภาพยนตร์เรื่อง ออฮง Ahong, on the other hand จำเป็นต้องควบคุมระยะเวลาการถ่ายทำให้อยู่ก่อนสิ้นเดือนกุมภาพันธ์ เนื่องจากช่วงเวลาหลังเดือนกุมภาพันธ์เป็นต้นไปสภาพอากาศของจังหวัดนี้จะร้อนมาก Mood and Tone ของภาพยนตร์และเสียง Ambient ต่างๆ จะเปลี่ยนไปทันที ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องวางแผนอย่างรัดกุม เพื่อให้คุ้มค่ากับระยะเวลาการเดินทางที่ไปถ่ายทำถึงต่างจังหวัดและใช้เวลา ไปได้กว่า 12 ชม. ต่อการเดินทางแต่ละครั้ง ในทางกลับกันจะมีเพียงสถานที่เช่น “ป่า” ที่ข้าพเจ้าตัดสินใจว่าจะถ่ายอีกครั้งหลังเดือนกุมภาพันธ์ในอีกจังหวัดหนึ่งแทน นั่นคือนครนายก เพราะหากเปรียบเทียบงบประมาณและระยะเวลาการถ่ายทำระหว่างสองจังหวัดนี้ข้าพเจ้าพบว่าการแยกถ่ายมีความเหมาะสมมากกว่า รวมทั้งในเรื่องของการเตรียมคน สัมภาระและอุปกรณ์ในการถ่ายทำ จำเป็นต้องถูกตรวจสอบถึงสภาพว่าครบถ้วนและใช้งานได้จริงด้วยความที่ มีการ Production ในพื้นที่ที่ไกลมากและยังเป็นจังหวัดที่สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เข้าไม่ถึง เราไม่สามารถรู้ได้ว่าการไปแต่ละครั้งจะเกิดปัญหาที่ไม่คาดฝันอะไร ดังนั้นสิ่งสำคัญที่สุดของการวางแผนในการทำงาน คือการเตรียมตัวให้พร้อมและวางแผนรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงให้ที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

การคัดเลือกนักแสดง

บทบาทที่ต้องการ

เพ็ญ (นางเอก)

เด็กผู้หญิงอายุ 18 ปี สีมิวแทน ตัวเล็ก รูปร่างผอมกระชับรัด ทรงผมสั้น สีดำ ใบหน้ามีเอกลักษณ์ มีความแก่น ขน และกล้าเสียงเป็นเสียงตาย

เชษฐ (นำชาย)

ชายวัยกลางคนอายุ 45-50 ปี สีมิวกล้าแดด ตัวผอม มีใบหน้าดูเศร้าน่าสงสาร มีความใจเย็น ชื่อตรง ทำอะไรอย่างค่อยเป็นค่อยไป

มิน (เจ้าหน้าที่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชอายุวัย 28-30 ปี ไร้เคราแซม มีความน่าเกรงขาม ดูไม่น่าไว้วางใจ บุคลิกกระฉับกระเฉง มักไม่ค่อยแสดงออกซึ่งอารมณ์ความรู้สึก

วิธีการคัดเลือกนักแสดง

เนื่องจากขอบเขตการทำงานของภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้จำเป็นต้องเดินทางไปถ่ายทำในจังหวัดที่ไกลและใช้เวลาหลายวันในการทำงานตั้งแต่ขั้นตอนกระบวนการ Pre-production ไปจนถึงขั้นตอน Production ดังนั้นปัจจัยของการเลือกนักแสดงที่สำคัญที่สุดของข้าพเจ้าคือข้าพเจ้าต้องมั่นใจได้ว่าพวกเขาจะมีความรับผิดชอบต่อนักที่ที่ได้รับมากพอและทุ่มเทใส่ใจในบทบาทของตัวเองอย่างแท้จริง โดยนักแสดงคนนั้นไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์ในการแสดงมาก่อนก็ได้ เพียงแต่ต้องมีบุคลิกหรือลักษณะบางอย่างที่ใกล้เคียงกับตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้มาบ้างพอสมควร ส่วนหนึ่งคือความเป็นธรรมชาติในการแสดงและส่วนสองคือสไตล์การเล่นที่มาพร้อมกับประสบการณ์ส่วนตัวในชีวิตจริง

หลังจากนั้นจึงเริ่มพูดคุยถึงความเข้าใจเนื้อหาและความหมายในบทบาทอย่างจริงจัง โดยเหตุผลหลักๆที่ต้องการพูดคุยประเด็นความหมายช่วงหลังของการเล่นไปแล้วเนื่องจากข้าพเจ้าไม่ต้องการตีกรอบลักษณะของตัวละครและบังคับให้เขาต้องเล่นตามสิ่งที่ข้าพเจ้าบอก ข้าพเจ้าต้องการเห็นความคิดและจินตนาการของนักแสดงที่ถูกสร้างออกมาโดยไม่รู้ตัว มิเช่นนั้นด้วยความที่บางคนไม่มีพื้นฐานการแสดงมาก่อนเลย การสร้างกรอบให้เขามากเกินไปจะทำให้เขาแสดงความเป็นตัวเองออกมาได้อย่างเป็นธรรมชาติน้อยลง

โดยลักษณะของบทที่ให้ไปจะมีทั้งการสร้างคำถามเพื่อประเมินมุมมองของนักแสดงหลัก เช่น ถ้านักแสดงเป็นเด็กสาวในเรื่องจะตัดสินใจทำอะไรต่อเหตุการณ์แบบนี้ และลองให้นักแสดงเล่นให้ดู โดยผ่านบทบาทที่ต้องใช้ทั้งท่าทางสีหน้าแวตามากกว่าคำพูด รวมถึงลองให้เล่นแบบผ่านบท Monologue ซึ่งมีบทพูดมากกว่าแสดงออกจริง เพื่อทดสอบความเป็นธรรมชาติของการแสดง การพูด การควบคุมตัวเอง และอารมณ์ของนักแสดง

เมื่อผ่านกระบวนการขั้นตอนทุกอย่าง ทีมงานจะมีการประชุมกันเพื่อหาข้อสรุปถึงบทบาทและข้อดีข้อเสียที่เราจะสามารถนำมาพัฒนาต่อได้ โดยเน้นความพร้อมของการมาเป็นนักแสดงในภาพยนตร์สั้นเป็นหลัก แล้วจึงดูภาพรวมของการแสดงภาพยนตร์ที่มีความธรรมชาติต่อมา รวมถึงมีแนวโน้มว่าสามารถสื่อสารอารมณ์ออกมาให้คนเชื่อได้จริง

เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)

ภาพยนตร์เรื่อง : Ahong, on the other hand

กำกับ : สุภาณี ลิ้มโรจน์นุกุล

ถ่ายภาพ : ปุณย์พัฒน์ ภูตระกูล

ตัดต่อ : ณิชกุล เนตรณรงค์

บทบาท : เพ็ญ		
ชื่อ : ปุณยานุช อั้งประเสริฐ (จูน)		
เกิดวันที่ : 27 ธันวาคม 2537		
เบอร์โทรศัพท์ : 098-2803165		
เพศ : หญิง	อายุ : 23	
สัญชาติ : ไทย	ค่าแสดง : -	
Facebook : Junepunyanuch	Line ID : June1627	
E-mail : junnie.nine@hotmail.com		
การศึกษา : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขานเทศศิลป์ ชั้นปีที่ 4 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง		
น้ำหนัก : 45	ส่วนสูง : 164	
เสื้อผ้า		
เสื้อ : S - M	กางเกง : S - M	เอว : 24
รองเท้า : 39		

ตาราง 4.1 เอกสารการคัดเลือกนักแสดงบท “เพ็ญ” (Casting Sheet)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)

ภาพยนตร์เรื่อง : Ahong, on the other hand

กำกับ : สุภาณี ลิ้มโรจน์นุกุล

ถ่ายภาพ : ปุณย์พัฒน์ ภูตระกูล

ตัดต่อ : ณัฐพล เนตรณรงค์

บทบาท : มิน			
ชื่อ : ธีรวัฒน์ สุจริตวัฒนศักดิ์ (อาร์ต)			
เกิดวันที่ : 13 มิถุนายน 2526			
เบอร์โทรศัพท์ : 083-331-5814			
เพศ : หญิง	อายุ : 34		
สัญชาติ : ไทย	ค่าแสดง : -		
Facebook : Teerawat Sujaritwatanasak	Line ID : ArTderr		
E-mail : TeerawatSujaritwatanasak@gmail.com			
การศึกษา : คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ			
น้ำหนัก : 65	ส่วนสูง : 171		
เสื้อผ้า			
เสื้อ : M	กางเกง : M	เอว : 32	
รองเท้า : 42			

ตาราง 4.2 เอกสารการคัดเลือกนักแสดงบท “มิน” (Casting Sheet)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)

ภาพยนตร์เรื่อง : Ahong, on the other hand

กำกับ : สุภาณี ลิ้มโรจน์นุกุล

ถ่ายภาพ : ปุณย์พัฒน์ ภูตระกูล

ตัดต่อ : ณัฐพล เนตรณรงค์

บทบาท : เชษฐ์		
ชื่อ : ธนากร เอ็มประโคน (ชาย)		
เกิดวันที่ : 24 สิงหาคม 2510		
เบอร์โทรศัพท์ : 009-90743148		
เพศ : ชาย	อายุ : 50	
สัญชาติ : ไทย	ค่าแสดง : -	
Facebook : Thankorn Emprakon	Line ID : 00990743148	
E-mail : -		
การศึกษา : -		
น้ำหนัก : 70	ส่วนสูง : 175	ผม : ดำ
เสื้อผ้า		
เสื้อ : M	กางเกง : M	แว : 30
รองเท้า : 41		

ตาราง 4.3 เอกสารการคัดเลือกนักแสดงบท “เชษฐ์” (Casting Sheet)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวางแผนงานและการประสานงาน

การทำงานจะถูกแบ่งออกเป็นสองโลเคชันหลักใหญ่ๆคือจังหวัดบึงกาฬและจังหวัดนครนายก ในส่วนของจังหวัดบึงกาฬเราจะมีรถกระบะใหญ่หนึ่งคันสแตนด์บายรอเพื่อเป็นรถที่ใช้ในการขนส่งอุปกรณ์และทีมงาน แต่ก็จำเป็นต้องเตรียมรถไปอีกหนึ่งคันใหญ่ที่สามารถรองรับกลุ่มคนส่วนหนึ่งกับสิ่งของอุปกรณ์การถ่ายทำได้ในจำนวนที่มากพอเช่นกัน โดยมีคนในทีมงานหลักออกเดินทางไปยังจังหวัดบึงกาฬด้วยรถขส.ก่อนเพื่อตรวจสอบโลเคชัน ที่พักและที่ถ่ายทำทุกอย่างก่อนที่ทุกคนจะเดินทางมาถึงจริง ดังนั้นการจัดเรียงลำดับการทำงานและใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ที่สุดอย่างมีประสิทธิภาพเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะการที่เราต้องเสียเวลาในการเดินทางไกลเพื่อมาถ่ายถึงที่นี่ ทำให้เราต้องรู้จักรอบคอบมากขึ้น หากล่าช้าหรือจัดการผิดที่ทาง จะทำให้เกิดผลกระทบต่อการทำงานได้ทันที เช่นเดียวกันในส่วนของจังหวัดนครนายกเองก็จะเป็นการไปแบบเช้าเย็นกลับ และทำงานโดยใช้รถสองคันในการขนส่งเหมือนเดิม

คิว	วันที่	เวลา	สถานที่	ฉาก
1	4 กุมภาพันธ์ 2561	8.00 น. - 22.00 น.	บ้านขามเปี้ย, ทางชลประทาน, ถนนหมู่บ้านบุงคล้า	2.1, 3.1, 10
2	5 กุมภาพันธ์ 2561	8.00 น. - 22.00 น.	บ้านขามเปี้ย, ทางชลประทาน, ถนนบุงคล้า, ร้านขายของชำ	2.3, 3.2, 6, 7, 12.1,12.2
3	6 กุมภาพันธ์ 2561	9.00 น. - 21.00 น.	บ้านขามเปี้ย, ทางชลประทาน, ถนนหมู่บ้านบุงคล้า	2.2, 4, 5, 12.1, 12.2
4	7 กุมภาพันธ์ 2561	16.00 น. - 18.00 น.	สวนยางพารา (ถูกหลอกว่าเป็นป่านครนายก), แก่งสะดอก	13.1, 13.2
5	5 มีนาคม 2561	8.00 น. - 18.00 น.	ป่า จังหวัดนครนายก	9, 11

ตาราง 4.4 ตารางการวางแผนการออกกองถ่ายภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางการถ่ายทำ (Breakdown Sheet)

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 1”

ชื่อเรื่อง : Ahong, on the other hand		วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2561	
ผู้กำกับ : สุภาณี ลิ้มโรจน์นุกุล			
Scene : 2.1 , 3.1 , 10		<u>ภายนอก/ภายใน</u>	
		<u>กลางวัน/กลางคืน</u> เวลา 8:00 น. - 22.00 น.	
เหตุการณ์โดยย่อ : เพ็ญกลับมาอยู่ที่บ้านแม่หลังเก่าและระหว่างที่นำเชษฐภักดิ์กลับบ้านก็ประสบเหตุการณ์รถเสียระหว่างทาง			
นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ปุณยานุช อังประเสริฐ ธนากร เอ็มประโคน	098-2803165 009-90743148	เสื้อผ้าและเสื่อน้ำเชษฐภักดิ์ที่ขาด , รถกระบะ เข็มเย็บผ้า , กรรไกรเสื่อน้ำเชษฐภักดิ์ที่ขาด, กระบอกปืน	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		ภัทรภร ศรีถาวร	1. เสื้อสีขาวกางเกงยีนส์ 2. เชิร์ตน้ำตาล เสื้อโปโล กางเกงกาเกี
		กล้อง	
		Sony A7S	
		Special Equipment	
		ชุด Rig (hand held), ราง Dolly	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
Zoom REC (นัด)	บ้านขามเปี้ย, ชลประทาน, ถนนหมู่บ้านบุงคล้า		
ตัวประกอบ : -	ตัวแสดงแทน : -		
การขนส่งและยานพาหนะ : รถกระบะและรถ CRV			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการประกอบชิ้นงานเท่านั้นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ตาราง 4.5 ตารางการถ่ายทำ Breakdown Sheet คิวที่ 1
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 2”

ชื่อเรื่อง : Ahong, on the other hand	วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2561
ผู้กำกับ : สุภาณี ลิ้มโรจน์นุกุล	
Scene : 2.3, 3.2, 6, 7, 12.1, 12.2	<u>ภายนอก/ภายใน</u>
	<u>กลางวัน/กลางคืน</u> เวลา 8:00 น. - 22.00 น.
เหตุการณ์โดยย่อ : เพ็ญทานข้าวกับน้ำหลังจากกลับบ้าน และแอบส่งสยขย้างบ้านที่อาศัยอยู่ติดกันจึงถามน้ำเชษฐ์ตอนที่ทั้งคู่กรีดยาง	

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
บุญยานุช อั้งประเสริฐ	098-2803165	มาม่า, เสื้อผ้าที่มีรอยขาดวิน, รถจักรยานยนต์, รถกระบะ, บุหรี่, อาหาร, หนังสือ, โทรศัพท์มือถือ, มีดกรีดยาง, หมวกกรีดยาง	
ธีรวัฒน์ สุจริตวัฒนศักดิ์	083-331-5814		
ธนากร เอ็มประโคน	009-90743148		
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		ภัทรภร ศรีถาวร	1. เสื้อสีขาวกางเกงยีนส์ 2. เสื้อหนาวสีแดงกางเกงยีนส์ 2. เชิร์ตขาวเสื้อสีเขียว กางเกงกาเกี
		กล้อง	
		Sony A7S , Sony FS700	
		Special Equipment	
		ชุด Rig (hand held), ราง Dolly	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		Zoom REC (นัด)	บ้านขามเปี้ย, ชลประทาน, ถนนบุงคล้า, ร้านขายของชำ
ตัวประกอบ : -		ตัวแสดงแทน : -	
การขนส่งและยานพาหนะ : รถกระบะและรถ CRV			

ตาราง 4.6 ตารางการถ่ายทำ Breakdown Sheet คิวที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่เพื่อเผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 3”

ชื่อเรื่อง : Ahong, on the other hand	วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2561
ผู้กำกับ : สุภาณี ลิ้มโรจน์นุกุล	
Scene : 2.2, 4, 5, 7, 12.1	ภายนอก/ภายใน
	กลางวัน/กลางคืน เวลา 9.00 น. - 21.00 น.
เหตุการณ์โดยย่อ : ระหว่างที่เพ็ญรอน้ำเซซุ้ที่บ้าน เธอเผลอทำกรรไกรบาดมือ จนต้องให้แม่ค้าร้านขายของชำทำแผลให้ เพ็ญจึงใช้โอกาสนี้ในการถามทางไปแก๊งอาฮง	

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
บุญยานุช อั้งประเสริฐ ธนากร เอ็มประโคน	098-2803165 084-9346567	เสื่อน้ำเซซุ้ที่ขาด, ผ้าพันแผล, รถมอเตอร์ไซด์ เข็มเย็บผ้า, กรรไกรเสื่อน้ำเซซุ้ที่ขาด, กระจบอกปิ่น	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		ภัทรภร ศรีถาวร	1. เสื้อสีขาวกางเกงยีนส์ 2. เสื้อหนาวสีแดงกางเกงยีนส์ 3. เซิร์ตขาวเสื้อสีเขียว กางเกงกาเกี
		กล้อง	
		Sony A7S , Sony FS700	
		Special Equipment	
		ชุด Rig (hand held), ราง Dolly	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		Zoom REC (นัด)	บ้านขามเปี้ย, ชลประทาน, ถนนบุงคล้า, ร้านขายของชำ
		ตัวประกอบ : เพ็ญศรี สุทธิรัตน์	ตัวแสดงแทน : -
การขนส่งและยานพาหนะ : รถกระบะและรถ CRV			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ตาราง 4.7 ตารางการถ่ายทำ Breakdown Sheet คิวที่ 1
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 4”

ชื่อเรื่อง : Ahong, on the other hand		วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2561		
ผู้กำกับ : สุภาณี ลิ้มโรจน์นุกุล		<u>ภายนอก/ภายใน</u>		
Scene : 13.1, 13.2		<u>กลางวัน/กลางคืน</u> เวลา 8:00 น. - 22.00 น.		
เหตุการณ์โดยย่อ : เพ็ญผล่อทำปิ่นลั่นไปโดนเจ้าหน้าที่ เธอวิ่งหนีออกมาจนไปเจอแก๊งในที่สุด				
นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก		
ปุกณยานุช อั้งประเสริฐ ธนากร เอ็มประโคน	098-2803165	กระบอบอกปิ่น, รูปถ่ายแม่เพ็ญ,		
	084-9346567	โทรศัพท์มือถือ, รถกระบะ		
	ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย		
	ภัทรภร ศรีถาวร	1. เสื้อสีขาวกางเกงยีนส์ 2. เซิร์ตน้ำตาล เสื้อโปโล กางเกงกาเกี		
	กล้อง	เทคนิคพิเศษ		
	Sony A7S			
	Special Equipment			
	ชุด Rig (hand held), ราง Dolly			
เสียง/ดนตรี	สถานที่			
Zoom REC (นัด)	สวนยางพารา, แก่งสะดอก			
ตัวประกอบ : -		ตัวแสดงแทน : -		
การขนส่งและยานพาหนะ : รถกระบะและรถ CRV				

ตาราง 4.8 ตารางการถ่ายทำ Breakdown Sheet คิวที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 5”

ชื่อเรื่อง : Ahong, on the other hand		วันที่ 5 มีนาคม 2561	
ผู้กำกับ : สุภาณี ลิ้มโรจน์นุกุล		ภายนอก/ภายใน	
Scene : 9, 11		กลางวัน/กลางคืน เวลา 8:00 น. - 18.00 น.	
เหตุการณ์โดยย่อ : เพ็ญเดินทางไปกับเจ้าหน้าที่มินเพื่อไปที่แก๊งอาซงโดยไม่ได้บอกน้ำเซษฐ์			
นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
บุญยานุช อั้งประเสริฐ ธีรวัฒน์ สุจรีตวัฒน์ศักดิ์	098-2803165	เสื่อน้ำเซษฐ์ที่ขาด , รถมอเตอร์ไซด์	
	084-9346567	เข็มเย็บผ้า , กรรไกรเสื่อน้ำเซษฐ์ที่ขาด , กระบอกรูป	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		ภัทรภร ศรีถาวร	1. เสื่อสีขาวกางเกงยีนส์ 2. เซิร์ตน้ำตาล เสื่อโบล กางเกงกาเกี
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony A7S	
		Special Equipment	
		ชุด Rig (hand held), ราง Dolly	
	เสียง/ดนตรี	สถานที่	
	Zoom REC (นัด)	บ้านขามเปี้ย, ชลประทาน, ถนนหมู่บ้านบุงคล้า	
ตัวประกอบ : -		ตัวแสดงแทน : -	
การขนส่งและยานพาหนะ : รถกระบะและรถ CRV			

ตาราง 4.9 ตารางการถ่ายทำ Breakdown Sheet คิวที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

การเตรียมการก่อนถ่ายทำ

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้มีฉากถ่ายช่วงเวลาเย็นไปจนถึงกลางคืนมากพอสมควรและต้องเน้นการเก็บช่องแสงจากช่วงเวลาจากกลางวันให้ออกมาพอดีที่สุด รวมถึงการไปถ่ายทำในสถานที่ต่างจังหวัดอย่างบึงกาฬ อุปกรณ์ที่พกพาไปจำเป็นต้องมีขนาดเล็กกะทัดรัด เพื่อความสะดวกต่อการขนย้ายและรวดเร็วในการจัดการกับอุปกรณ์ ดังนั้นข้าพเจ้ากับทีมจึงตัดสินใจเลือกใช้กล้องอย่าง Sony A7S หลักสำหรับฉากกลางคืนกับฉากในบ้านและ Sony FS700 สำหรับการถ่ายทำในช่วงเวลากลางวันที่แดดแรงมากแต่ต้องการภาพชัดตื้น (ถ้าใช้ Sony A7S จำเป็นต้องมีอุปกรณ์เสริมอย่างฟิลเตอร์ลดแสงที่พอดีกับหน้าเลนส์) โดยยังมีอุปกรณ์อื่นๆเพิ่มเติมที่ช่วยในสนับสนุนการถ่ายทำได้แก่

- กล้อง Sony A7S II
- Adapter Lense
- เลนส์ Carl Zeiss Contax ช่วง 25 , 35 , 50 , 85
- ND Filter Tiffen และ Step Ring
- Lanparte shoulder rig
- ขาตั้งกล้อง Miller DS-30

อุปกรณ์บันทึกเสียง

เสียงในภาพยนตร์ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าใช้วิธีบันทึกโดยใช้ตัวส่งสัญญาณไวเลส (Wireless) สำหรับอัดเสียงสนทนาของตัวละครและไมค์บูม (Microphone Boom) สำหรับอัดเสียงบรรยากาศ แล้วจึงซิงค์ (Synchronize) กับ ZOOM H6 เพื่อนำมารวมกันในช่วง Post production

มุมกล้องและขนาดภาพ

เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการถ่ายภาพยนตร์เรื่องนี้ให้มีทั้งบรรยากาศจากโลเคชั่นและบรรยากาศตัวละครที่อยู่ในเฟรมเดียวกัน ดังนั้นภาพยนตร์เรื่องนี้จึงถูกถ่ายเป็น Ratio 16:9 โดยเลือกการเคลื่อนกล้องหลักอย่าง Dolly in สำหรับการรอกอยในช่วงแรกและการ Hand Held รับหลังตัวละครสำหรับการเดินทางที่ไปไม่ถึงไหนสักทีในช่วงพาร์ทสอง โดยการวางเฟรมภาพส่วนใหญ่ จะเน้นตัวละครเป็นขนาดภาพ MCU MS และ MLS ที่ทิ้ง Headroom ไว้เป็นจำนวนมาก ไว้ให้เห็นบรรยากาศความอึมครึมที่กระจายอยู่รอบข้างของนักแสดง และไม่ต้องการให้คนดูเข้าไปใกล้ตัวละคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากเกินไปไม่ว่าจะเป็นฉากที่อยู่ในบ้าน ฉากรถเสีย หรือฉากเดินในป่า ทุกอย่างจะมีบรรยากาศแทรกซึมเข้ามาเพื่อให้ได้กลิ่นและรสชาติของความไกลปืนเที่ยงเสมอ

ภาพที่ 4.1 ภาพตัวอย่างของการวางเฟรมในภาพยนตร์

และในส่วนมุมมองของภาพยนตร์จะต้องไม่เป็นมุมระดับสายตาแบบ ภาพยนตร์ Drama เพียงอย่างเดียว เพราะภาพยนตร์เรื่องนี้ผสมกลิ่นอายของความเป็น Suspense Drama เข้าด้วยกัน ภาพจึงต้องทำหน้าที่ที่ลึกลับเล่าเรื่องไปพร้อมกับความ Realistic Drama ที่เกิดขึ้นตามโลกชั้นต่างจังหวัด ภาพในภาพยนตร์จึงมีทั้งมุม Distort (ที่ไม่มากเกินไปจนบังคับคนดูให้รู้ว่ามีคามผิดปกติซ่อนอยู่) และมีมุมระดับสายตาสำหรับบรรยากาศโดยรวมที่ต้องการให้คนดูเห็นถึงชีวิตที่เกิดขึ้นจริงๆ ของตัวละคร

Blockshot

สำหรับการถ่ายทำในด้านกำกับภาพจำเป็นต้องจำลองมุกกล้องก่อนการถ่ายทำเพื่อให้ข้าพเจ้าและทีมงานเห็นภาพที่ตรงกันกว่าภาพจะออกมาเป็นอย่างไรซึ่งจากบทภาพยนตร์ข้าพเจ้าต้องการตีความภาพยนตร์เรื่องนี้ให้ออกมาแบบลึกลับ ซ่อนเร้น โดยอิงมาจากสถานที่ของเรื่องและสภาพจิตใจของตัวละครที่ต้องตามหาศพแม่ที่สถานที่เหล่านี้

โดยข้าพเจ้าอยากให้คุณรับรู้ในสิ่งที่ตัวละครกำลังรู้สึกอยู่ เพราะนั่นคือความสงสัยต่อความเชื่อที่ได้ยินมาและความอ่อนแอของตัวละครที่ค่อนข้างจะปิดตัวกับโลกภายนอกพอสมควร

ภาพที่ 4.2 ภาพตัวอย่างการ Blockshot ภาพยนตร์เรื่องอาซง

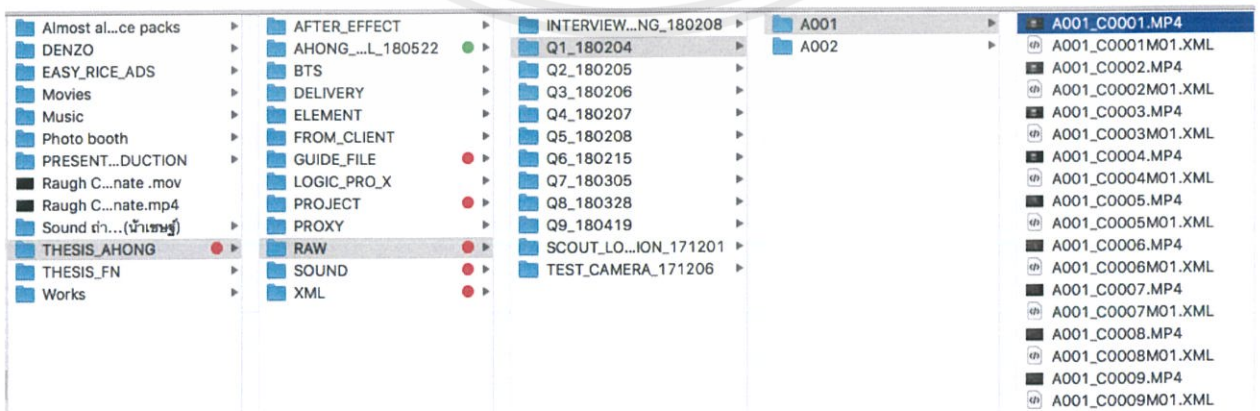
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production)

ในส่วนของการควบคุมการผลิตหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production) ของภาพยนตร์เรื่อง “Ahong, on the other hand” มี 6 ขั้นตอน 1.การจัดการไฟล์ (Media Management) 2.การลำดับภาพ (Editing) 3.การคอนฟอร์มก่อนการแก้ไข (Conform) 4.การแก้ไข (Color Grading) 5.การผสมเสียง (Sound Mixing) 6.เทคนิคพิเศษทางภาพ (Visual Effect) เนื่องจากภาพยนตร์สั้นเรื่องดังกล่าว มีการใช้กล้องในการถ่ายทำถึง 3 ตัว และมีวันที่ใช้ถ่ายทำไปถึง 9 วัน ทำให้มีรูปแบบของชื่อไฟล์ที่ไม่เหมือนกัน และจำนวนของไฟล์ภาพและเสียงมีเยอะมาก เราจึงต้องทำการจัดการไฟล์ หรือ Media Management ให้เสร็จเรียบร้อยก่อนที่จะทำในขั้นตอนต่อไป กล้อง 3 ตัวที่ใช้ในการถ่ายทำมีดังนี้

- 1.Sony A7S II [Codecs: H264, Dimension: 3840x2160, Extension: MP4, 23.976 FPS]
- 2.Sony A6300 [Codecs: H264, Dimension: 3840x2160, Extension: MP4, 23.976 FPS]
- 3.Sony Nex 700 [Codecs: H264, Dimension: 1920x1080, Extension: MTS, 23.976 FPS]

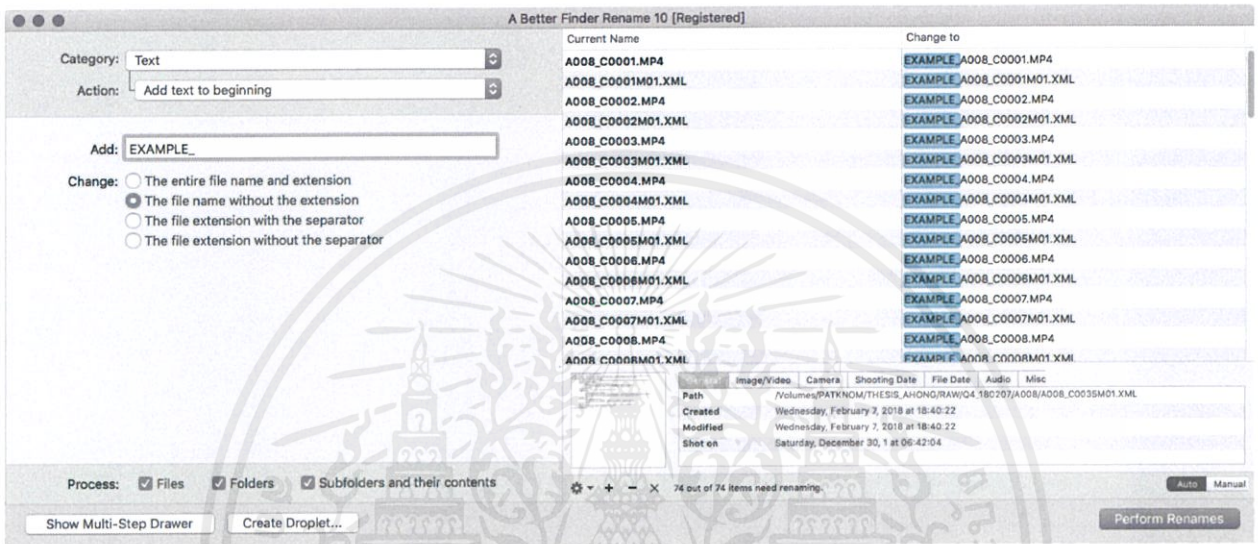
เนื่องจากกล้องที่ใช้ถ่ายทำทั้งหมดไม่มีการบันทึก Reel Name ใน Metadata ของไฟล์ เราจึงต้องทำการเปลี่ยนชื่อไฟล์ทั้งหมดด้วยโปรแกรม A Better Finder Rename 10 เพื่อไม่ให้มีชื่อไฟล์ไหนซ้ำกันเลย ทำให้เวลาคอนฟอร์ม (Conform) ในโปรแกรม Davinci Resolve นั้น Relink ได้ครบถ้วนสมบูรณ์ ไม่สลับไฟล์กัน เพื่อลดการเสียคุณภาพของไฟล์ในการแก้ไข (Color Grading)

ภาพที่ 4.3 ตัวอย่างการจัดการจัดไฟล์เดออร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

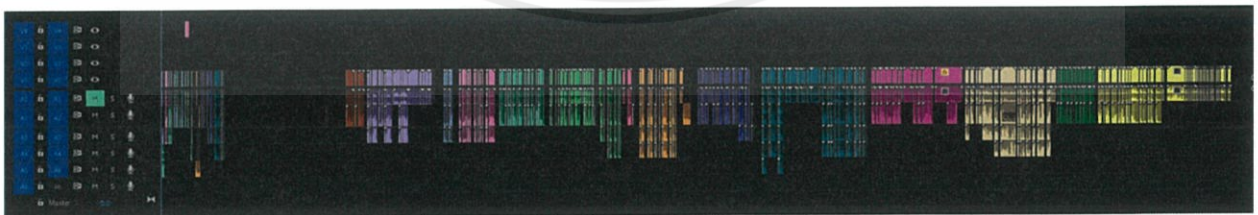
หลังจากเปลี่ยนชื่อไฟล์และโฟลเดอร์ทั้งหมดแล้ว โดยการตั้งตามคิวที่ถ่ายทำ และแยกโฟลเดอร์ของแต่ละกล้อง

ภาพที่ 4.4 ภาพการแก้ไขชื่อไฟล์ในโปรแกรม A Better Finder Rename 10

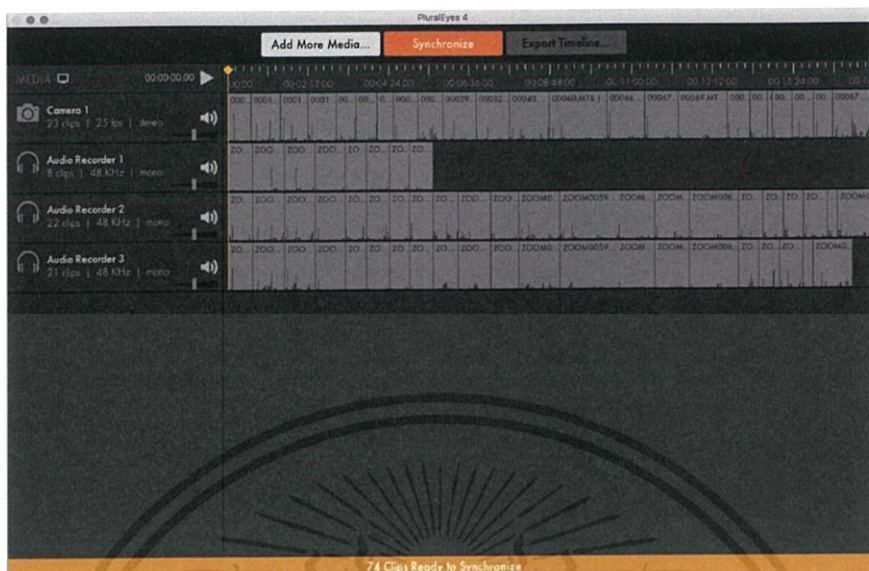
การตัดหาย (Rough Cut)

ในการตัดหายนั้น ลำดับแรกเราเริ่มจากการดู footage ทั้งหมดและจัดเรียง footage เข้าโฟลเดอร์ตามซีนในบทภาพยนตร์ เพื่อให้เกิดความง่ายต่อการทำงาน หลังจากนั้นจึงนำ footage ที่เลือกิมพอร์ต (Import) เข้าไปในโปรแกรม Adobe Premiere Pro CC หลังจากนั้นจึงเอ็กพอร์ตไฟล์ XML เพื่อไปซิงเสียงในโปรแกรม PhuralEyes 4 หลังจากซิงค์เสียงกับภาพเสร็จจึงเอ็กพอร์ตไฟล์ XML เพื่อนำกลับไปเปิดในโปรแกรมตัดต่อ

ภาพที่ 4.5 ภาพการตัดหาย (Rough Cut) ในโปรแกรม Adobe Premiere

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

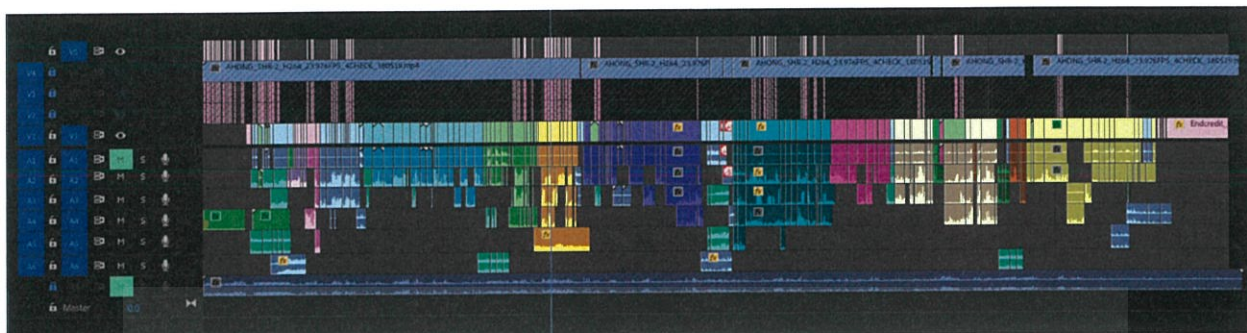

ภาพที่ 4.6 ภาพการซิงค์ภาพกับเสียงในโปรแกรม PhoralEyes 4

หลังจากนั้นจึงเริ่มนำฟุตเทจมาเรียงต่อกันโดยที่ไม่ต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องของเสียง เทคนิคพิเศษ และสีของภาพ ดูแค่ภาพรวมคร่าวๆ ให้เห็นว่าภาพยนตร์สามารถเล่าเรื่องได้หรือไม่อย่างไร จากโครงเรื่องของภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ เป็นหนังเล่าเรื่อง (Narrative) ที่มีสถานที่เป็นตัวละครหลัก การลำดับภาพจึงให้ความสำคัญกับบรรยากาศในหนังที่จะเกิดขึ้นจากภาพและเสียง โดยการใช้พื้นที่ว่าง หรือ Space ในหนังให้มีพื้นที่ให้ผู้ชมได้ร่วมสัมผัสและค้นหาสิ่งที่หนังพยายามจะบอกไปด้วยตัวของผูชมเอง ดังนั้นการลำดับภาพทั้งหมดจะเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด คือการไม่ชี้หน้าผู้ชม และมีปริศนาที่ทิ้งไว้ให้ผู้ชมได้ขบคิด

การตัดแบบละเอียด (Fine Cut)

ในส่วนของการลำดับภาพแบบละเอียดในภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ เราให้ความสำคัญกับความต่อเนื่องในการดู และการบอกเล่าถึงข้อมูลที่ขาดตกบกพร่อง นอกจากภาพแล้วเสียงก็เป็นส่วนที่สำคัญมากในการช่วยให้ข้อมูลหรือความรู้สึกถึงบรรยากาศในหนังเรื่องนั้นๆ รวมถึงการทำซับไตเติ้ลเพื่อไม่ให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการสื่อสาร เนื่องจากภาพยนตร์มีตัวละครที่ใช้บทสนทนาเป็นภาษาอีสาน และภาษาลาว หลังจากนั้นจึงให้ผู้กำกับและคนอื่นๆ ร่วมดูและวิจารณ์ เพื่อฟังความคิดเห็นและขยายกรอบการเล่าเรื่องให้ทั้งตัวผู้กำกับและผู้ลำดับภาพเองด้วย

ภาพที่ 4.7 ภาพการตัดแบบละเอียด (Fine Cut) ในโปรแกรม Adobe Premiere

การคอนฟอร์มก่อนการแก้ไข (Conform)

ในส่วนนี้คือการเตรียมไฟล์และจัดการกับโปรเจกต์เพื่อการแก้ไข หรือการคอนฟอร์มในโปรแกรม Davinci Resolve มืองค์ประกอบดังนี้

- 1.Raw footage
- 2.Premiere project file
- 3.XML file
- 4.Offline File หรือไฟล์ตัวอย่างคัตติ้ง

เมื่อมีครบแล้วจึงเริ่มทำการคอนฟอร์ม ซึ่งจะประกอบไปด้วย

- เช็ค Frame Rate ไฟล์ Raw footage และโปรเจกต์
- Relink raw file ในโปรแกรม Davinci Resolve
- เช็ค Cutting, Transition, Super, Subtitle, End Credit กับไฟล์ Offline หรือไฟล์

ตัวอย่างคัตติ้ง

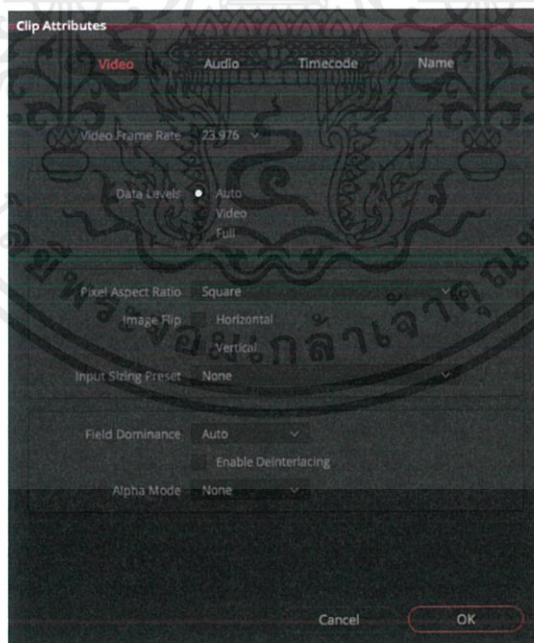
- ทำการ Raw Trim เพื่อเอาเฉพาะเนื้อไฟล์ในคัตติ้งเท่านั้น (ทำในกรณีที่ถ่ายมาเป็นไฟล์

Raw)

ภาพที่ 4.8 ภาพ Workflow การทำ Post-Production

ในกรณีของภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ต้องการจบงานเป็น 24 FPS ซึ่งไฟล์ฟุตเทจและไฟล์โปรเจคเป็น 23.976 FPS ทำให้ต้องทำการคอนฟอร์มไฟล์และโปรเจคให้เป็น 24 FPS ก่อนการแก้ไข โดยการใช้เครื่องมือ Clip Attributes ในโปรแกรม Davinci Resolve เพื่อแปลง Frame rate ให้เป็น 24 FPS

ภาพที่ 4.9 ภาพเครื่องมือ Clip Attributes ในโปรแกรม Davinci Resolve

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแก้สี (Color Grade)

การแก้สีในภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ทำในโปรแกรม Davinci Resolve เนื่องจากตัวภาพยนตร์มีความต้องการในการสร้างสรรค์บรรยากาศของจังหวัดบึงกาฬที่เป็นโลเคชั่นหลักในภาพยนตร์ ให้มีความอึมครึม ลึกลับ เหมือนมีเมฆปกคลุมอยู่ตลอดเวลา ทำให้ในเวลากลางวันและกลางคืนนั้นแทบจะไม่แตกต่างกัน นอกจากการสร้างบรรยากาศและความรู้สึกแล้วก็ยังเป็นเรื่องของความต่อเนื่องในภาพยนตร์ ที่มีสีและแสงเพื่อบอกเวลา แล้วยังสามารถสร้างความผิดปกติให้หนังได้อีกด้วย อย่างเช่นสีที่เกิดขึ้นในฉากป่า เราใช้สีม่วงในการสอดแทรกเข้าไปในช่วง Midtone เพื่อให้เกิดความรู้สึกไม่ปกติตามเนื้อเรื่องของหนัง

ภาพที่ 4.10 ภาพก่อนและหลังการแก้สี (Color Grade)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การผสมเสียงและการออกแบบเสียง (Sound Mixing & Sound Score)

เนื่องในกรณีของภาพยนตร์เรื่องนี้ที่ต้องเปลี่ยนแปลง Frame Rate จาก 23.976 FPS เป็น 24 FPS ในช่วงของการคอนฟอร์มทำให้การผสมเสียงต้องทำหลังจากที่คอนฟอร์มเป็น 24 FPS แล้ว โดยการเอ็กพอร์ตไฟล์สำหรับการผสมเสียง (OMF file or AAF file) เพื่อไปทำงานในโปรแกรม Protools และ LogicPro X

การผสมเสียงและการออกแบบเสียงในภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้ให้ความสำคัญกับเสียงบรรยากาศของฉากหลังในภาพยนตร์ ให้มีความเป็นธรรมชาติสูง โดยการใช้เสียงลมสร้างความรู้สึกร้างว่าง โกล้ชิดกับธรรมชาติ พยายามไม่ใช้ดนตรีประกอบเพื่อขับเน้นอารมณ์ เช่น ซินที่เพี้ยนแย้งป็นกับเจ้าหน้าที ข้าพเจ้าใช้เสียงไดอะล็อกกับเสียงบรรยากาศเท่านั้น แล้วใช้การผสมเสียงให้ออกมา ก้องกังวาลแทน

การทำเนคนิคพิเศษทางภาพ (Visual Effect)

ในส่วนของการทำเทคนิคพิเศษทางภาพนั้น เป็นเพียงการลบข้อผิดพลาดของงานทางด้านภาพเท่านั้น เช่น บางฉากในป่าที่เป็นลึกลับ กลับมีแสงไฟของรถขับผ่าน แม้จะเล็กน้อย แต่ก็ส่งผลให้เกิดความรู้สึกขัดแย้งอย่างรุนแรงขึ้นได้ ทำให้การใช้เทคนิคพิเศษทางภาพเป็นส่วนสำคัญของหนังเรื่องนี้เช่นกัน

Final Cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Final Cut

FOR PREVIEW ONLY 180525

FOR PREVIEW ONLY 180525

FOR PREVIEW ONLY 180525

FOR PREVIEW ONLY 180525

FOR PREVIEW ONLY 180525

FOR PREVIEW ONLY 180525

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

1.บทสรุปในการทำงาน

จากวัตถุประสงค์ที่ข้าพเจ้าได้ตั้งไว้ ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “อาสง” สามารถสร้างความบันเทิงในรูปแบบของภาพยนตร์แนวชีวิตได้ แต่ยังมีปัญหาหลายอย่างที่ทำให้เกิดความรู้สึกขัดแย้ง หรือสงสัย เป็นเพราะว่าข้าพเจ้าใช้เทคนิคการลำดับภาพแบบเสียงบรรยายให้ข้อมูล (Voice Over) มากเกินไป ทำให้เสน่ห์ของการเล่าเรื่องผ่านภาพมันหายไป และสาเหตุอีกอย่าง คือ ปัญหาที่เกิดขึ้นในส่วนของการถ่ายทำ และไม่สามารถกลับไปแก้ไขมันได้

ผู้ชมบางกลุ่มได้ขบคิดเกี่ยวกับรูปแบบของความเชื่อในแง่มุมต่างๆได้ และบางกลุ่มก็ไม่สามารถ สาเหตุเกิดจากภาพยนตร์เรื่องนี้พยายามจะใช้เหตุการณ์ หรือเรื่องราว เพื่อบอกเล่านัยยะที่ซ่อนอยู่ โดยไม่เล่าออกมาตรงๆ ซึ่งเป็นความตั้งใจของข้าพเจ้า เพราะนี่คือ ธรรมชาติของการรับชมภาพยนตร์เรื่องนี้

ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ได้มีการวางแผนถึงการผลิตหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งได้แก่ การลำดับภาพ , การแก้ไขสี และการผสมเสียง ซึ่งข้าพเจ้าได้ทำทุกอย่าง อาจไม่ครบถ้วน สมบูรณ์ แต่ก็เสร็จเรียบร้อยดี ทำให้ได้เรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตหลังการถ่ายทำได้ดีขึ้น เพราะได้ทำจริงๆ

ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ อาสง ” นั้นค่อนข้างเป็นหนังที่ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นผู้ใหญ่อยู่พอสมควร เปรียบเปรยให้เห็นว่าภาพยนตร์เรื่องนี้มันลึกซึ้งซับซ้อน และมีนัยยะที่ถูกซ่อนอยู่ ข้าพเจ้าใช้การลำดับภาพที่พยายามไม่ขบเน้นอารมณ์ ซึ่งทำให้ผู้ชมบางกลุ่มอาจดูแล้วไม่เข้าใจ หรือไม่รู้สึกสนุกเท่าหนังเรื่องอื่นๆ ซึ่งนั่นเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้ายอมรับได้ หากมีใครสักคนหนึ่งที่เข้าใจมัน เพราะสิ่งที่หนังเรื่องนี้พยายามจะบอกเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวกับคนทุกคน หรือหากแต่จะเสพภาพยนตร์เพียงเพื่อความสุนทรีย์ของภาพ ก็ย่อมได้ เพราะนอกจากงานด้านภาพของดากล้องที่มีองค์ประกอบอันลึกซึ้งน่าค้นหาและมุมมองที่ชัดเจนของผู้กำกับ งานด้านสีก็เป็นส่วนที่ช่วยสร้างอารมณ์ และความงามอย่างมาก รวมไปถึงการผสมเสียงและการออกแบบเสียงที่สามารถช่วย

กำหนดทิศทางให้ผู้ชมรับรู้ชุดข้อมูลและบรรยากาศของตัวหนังได้เป็นอย่างดี นี่ทำให้เห็นว่าการผลิตหลังการถ่ายทำภาพยนตร์นั้น (Post-Production) มีอิทธิพลอย่างมากต่อภาพยนตร์

2. ข้อเสนอแนะ

การทำงานในด้าน Post-Production นั้นค่อนข้างต้องทั้งความดีใจอันเยอะพอสมควร เพราะถึงแม้การลำดับภาพจะเปรียบเสมือนการเล่าเรื่องใหม่อีกครั้งหนึ่ง ที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก แต่การทำงานเป็นทีม หรือการทำงานกับเพื่อนที่เป็นผู้กำกับ ย่อมต้องยอมรับฟังกัน และไม่เอาตัวเองเป็นหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กรกฤษ สมจิตรานุกิจ.2560 เมืองกับชนบทในกระแสการเปลี่ยนแปลง : สังคมไทยในภาวะกลับตาลปัตรของสองนคราประชาธิปไตย. [ออนไลน์]. สืบค้น เข้าถึงได้จาก <https://prachatai.com/journal/2014/01/51292>

ณวัฒน์ ลิขิตวงศ์.2560 Sound Designer. สัมภาษณ์, กรุงเทพฯ.

พรินทร์ เสาะสาย.2560 บ้านอาจง : สะดือแม่น้ำโขง [ออนไลน์]. สืบค้น เข้าถึงได้จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/okj/2011/11/14/entry-2>

วิรุณ ตั้งเจริญ.2545 ออกแบบกราฟิก. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อีแอนด์ไอคิว

สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ. แผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พศ.2557-2560) [ออนไลน์]. สืบค้น เข้าถึงได้จาก <http://www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFOCENTER11/DRAWER016/GENERAL/DATA0000/00000026.PDF>

อาทิตยา ภูมณี.2543.รวม 1000 ฟอนต์. กรุงเทพมหานคร : อินโฟเพรส

Animagus Kasamwonghong.2017 Film Genre 2 Realism. [Online].

Available: <http://fmstudy.blogspot.com/2013/09/fm101-introduction-to-film-film-genre-2.html>

Brand Buffet.2560 จิตวิทยาของสีในฉากหนัง มีผลต่ออารมณ์ความรู้สึกอย่างไร ?. [ออนไลน์].

สืบค้น เข้าถึงได้จาก <https://www.brandbuffet.in.th/2016/09/the-psychology-of-color-in-film/>

Chapter 2 : Audio Production. [Online]. Available:

http://groov.in.th/koo/03-audio_production_process_4756.pdf

Isaac Botkin.2009 Color Theory for Cinematographers. [Online].

Available: <http://isaacbotkin.com/2009/03/color-theory-for-cinematographers/>

Wintutor [นามแฝง]. ข้ามาคนเดียว กรุงเทพฯ - บึงกาฬ

เข้าถึงได้จาก <http://www.thaimtb.com/forum/viewtopic.php?f=587&t=1419284>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพเบื้องหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพเบื้องหลัง

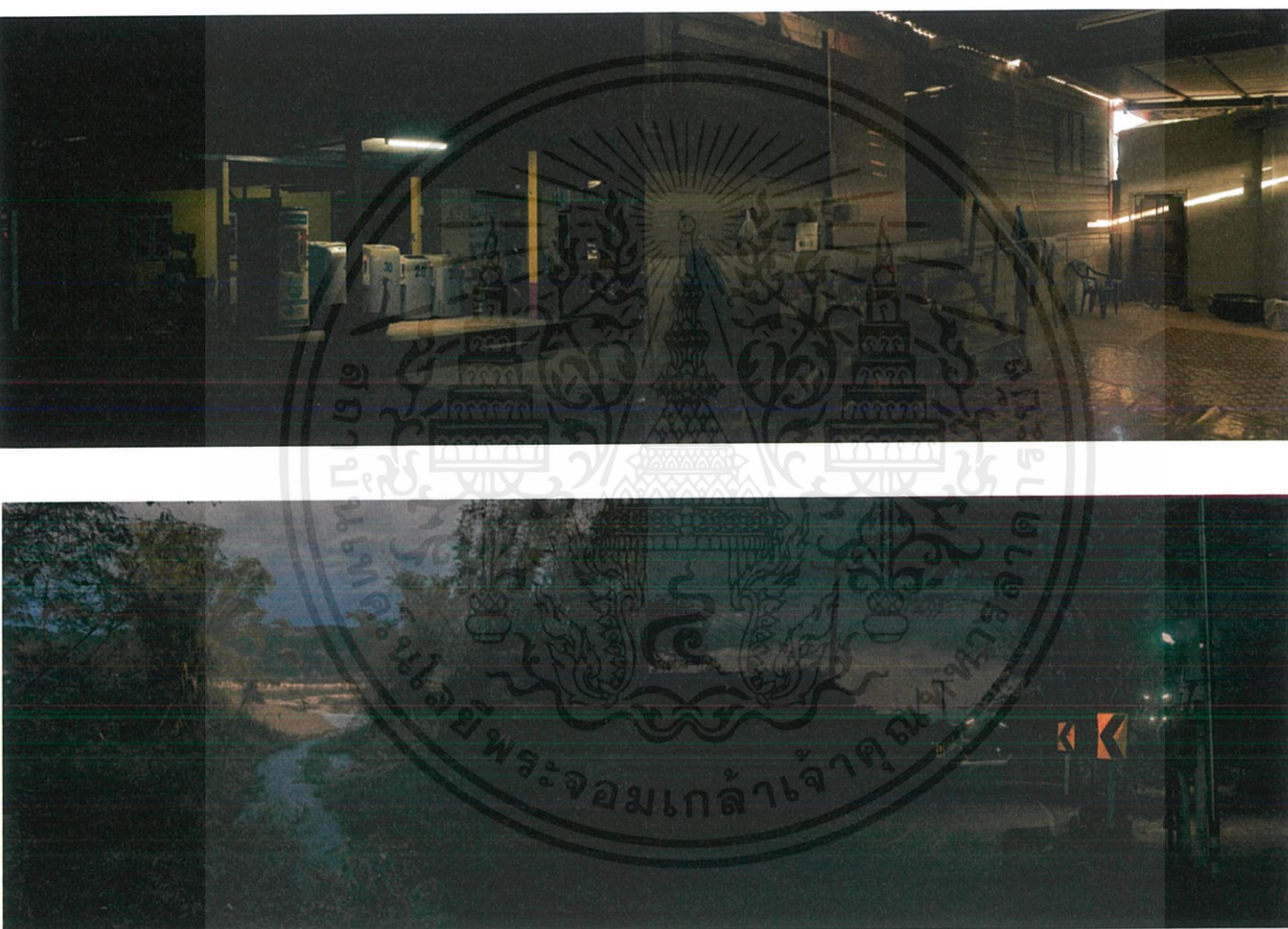
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพสถานที่ถ่ายทำในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพสถานที่ถ่ายทำในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล
ที่อยู่

นาย ณัฐพล เนตรณรงค์
62 ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
แขวงลาดกระบัง จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ไปรษณีย์ 10520
E-mail : patknom@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2556 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนทวีธาภิเศก
- พ.ศ. 2560 ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงานการกำกับภาพยนตร์สั้น

- พ.ศ. 2558 - They gave me the fish eyes
(ส่งเข้าประกวด Thai Short Film and Video Festival)
- พ.ศ. 2559 - Magic Hours

ผลงานการลำดับภาพในภาพยนตร์สั้น

- พ.ศ. 2558 - They gave me the fish eyes